APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE EDITATĂ DE SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT NEAMȚ

SERIE NOUĂ, ANUL III, NR. 31
OCTOMBRIE 2001

SINDICATELE DIN ÎNVĂŢĂMÎNT ÎN ALERTĂ GENERALĂ

Suntem în al IV-lea trimestru al noii guvernări şi stările de lucruri din ţară nu s-au mişcat din loc. Deşi acel Acord Social cu Sindicatele ar fi trebuit să ofere guvernanţilor un cadru propice pentru relansarea economică şi pentru anumite raze de speranţă în noul an privind nivelul de trai, fenomenul nu s-a produs. Un alt guvern (al cîtelea ?!?) ne minte cu sînge rece şi cu promisiuni deşarte.

În învăţămînt situaţia grea s-a accentuat sub toate aspectele: starea generală a şcolilor stă sub aceeaşi zodie a sărăciei şi improvizaţiilor de moment; aşa-zisa reformă a intrat într-un grav impas, atît din cauza lipsei bazei materiale necesare şi a finanţării, cît şi pentru unele soluţii improprii privind programele, manualele şcolare şi aplicarea unor norme de evaluare şi control din ce în ce mai draconice, în discordanţă totală cu salarizarea şi condiţiile oferite.

Relaţiile dintre sindicatele din învăţămînt şi instituţiile guvernamentale (minister, inspectorate, consiliile de administraţie din şcoli) deşi la un moment dat păreau că merg pe un făgaş comun favorabil progresului şi unor rezultate mai bune, s-au perturbat din nou şi se vor acutiza pe măsură ce se apropie sfîrşitul anului financiar.

Îngheţarea salarizării în acest an, nerespectarea creşterilor salariale, nici măcar la cota inflaţiei programate (cea reală va fi cu peste 10% mai mare), neacordarea tichetelor de masă prevăzute în contractul colectiv de muncă, propunerea unor proiecte, total defavorabile- noua lege de salarizare a bugetarilor- vor arunca sindicatele din învăţămînt în faţa unei mari şi îndelungate campanii de protest uzînd de toate formele legale: marşuri, mitinguri, greve de avertisment, pichetarea instituţiilor guvernamentale centrale şi judeţene, mergînd pînă la greva generală.

Deja Federaţiile "Spiru Haret", F.E.N. şi "Alma Mater" au declanşat greve de avertisment şi au pichetat Guvernul şi Parlamentul pe perioada dezbaterii Legii Proiectului de Buget pe anul 2002.

Situaţiile reale din teren privind încadrările unităţilor de învăţămînt evidenţiază discrepanţe de necrezut între numărul scriptic aprobat prin Legea bugetului pe anul 2002 - 8.061 posturi pentru judeţul Neamţ şi 9.300 norme ce se înregistrează în statele de funcţiuni existente în judeţul nostru în momentul de faţă. Cum şi cine va aloca banii pentru cele aproximativ 1300 de norme, încă nu se ştie ?! Pînă în mometul de faţă s-a adus la cunoştinţa Prefecturii situaţia existentă şi s-a solicitat dialog deschis - Inspectorat, Sindicat, Consiliu Judeţean sub egida Prefecturii pentru găsirea unor soluţii-disponibilizarea celor aproape 1300 de salariaţi în această etapă de funcţionare a şcolilor fiind practic imposibilă.

În urma dialogului şi a soluţiilor ce vor rezulta, S.L.I. Neamţ va aduce la cunoştinţa tuturor organizaţiilor sindicale, modul şi formele de protest în perioada imediat următoare.

În vederea unei cunoaşteri cît mai reale a situaţiilor concrete din şcoli rugăm liderii sindicali să facă cunoscute neregulile, încălcările drepturilor salariaţilor şi toate celelalte disfuncţionalităţi prin adrese scrise înaintate pe adresa: S.L.I. Neamţ, str. Petru Rareş nr. 24.

Adresăm, de asemenea, apelul nostru, tuturor membrilor şi nemembrilor de sindicat din învăţămînt, să fie alături de noi şi să sprijine acţiunile de protest organizate în această perioadă. Numai aşa influenţa asupra factorilor de putere va avea ecou şi rezultatele vor fi mai bune.

Biroul Executiv S.L.I Neamţ
Secretar executiv
Ştefan CORNEANU

ZIUA MONDIALĂ A EDUCAŢIEI

EDUCAREA UNITARĂ ŞI PENTRU UNITATE

Elita spirituală a lumii a aspirat din totdeauna să facă, prin educaţie, "omul Om" şi omenirea Umanitate, adică o unitate în ghemul de diversităţi rasiale, etnice, naţionale, religioase, tradiţionale, culturale, politice, temperamentale etc. Această unitate a fost şi este vital necesară omului şi umanităţii întru supravieţuire şi dezvoltare. De aceea, spre sfîrşitul zbuciumatului veac al XX-lea s-a adoptat Ziua Mondială a Educaţiei- 5 Octombrie.

În efortul permanent şi mereu crescînd de educare unitară şi pentru unitate a omenirii, spiritualitatea românească a fost şi este prezentă şi activă. Contribuţiile nemţene, din cadrul celor româneşti, au fost şi sunt numeroase, variate şi deosebit de percutante în lume. Relevăm aici doar cîteva dintre ele.

Valenţele educative ale culturii nemţene au fost arătate lumii şi date ca model în scrierile călătorilor străini, impresionaţi de admirabilele întîlniri cu oamenii şi mirabilele locuri nemţene. Printre aceşti oaspeţi amintim pe: canonicul italian Marcu Bandini (1646), geologul austriac Hacquet (1763 şi 1789), pictorul francez Michel Bauquet, J.A. Vaillant (pedagog particular în Moldova 1829- 1843), scriitorul german Wilhelm Kotzebuic. Acesta din urmă (Consul al Rusiei în Moldova) a tradus şi a publicat în Germania (1859) impresionantele poezii populare culese de V. Alecsandri (cele mai multe din ţinutul Neamţ).

Prof. Traian CICOARE
(Continuare în pag. 7)

A CINCEA ROATĂ LA CĂRUŢĂ

"Chiar dacă oficial s-a spus că învăţămîntul va primi 4,2% din PIB, este vorba şi de această dată de practica aruncării prafului în ochi"

afirmă Constantin Baroi, vicepreşedintele Sindicatului Liber din Învăţămînt Neamţ

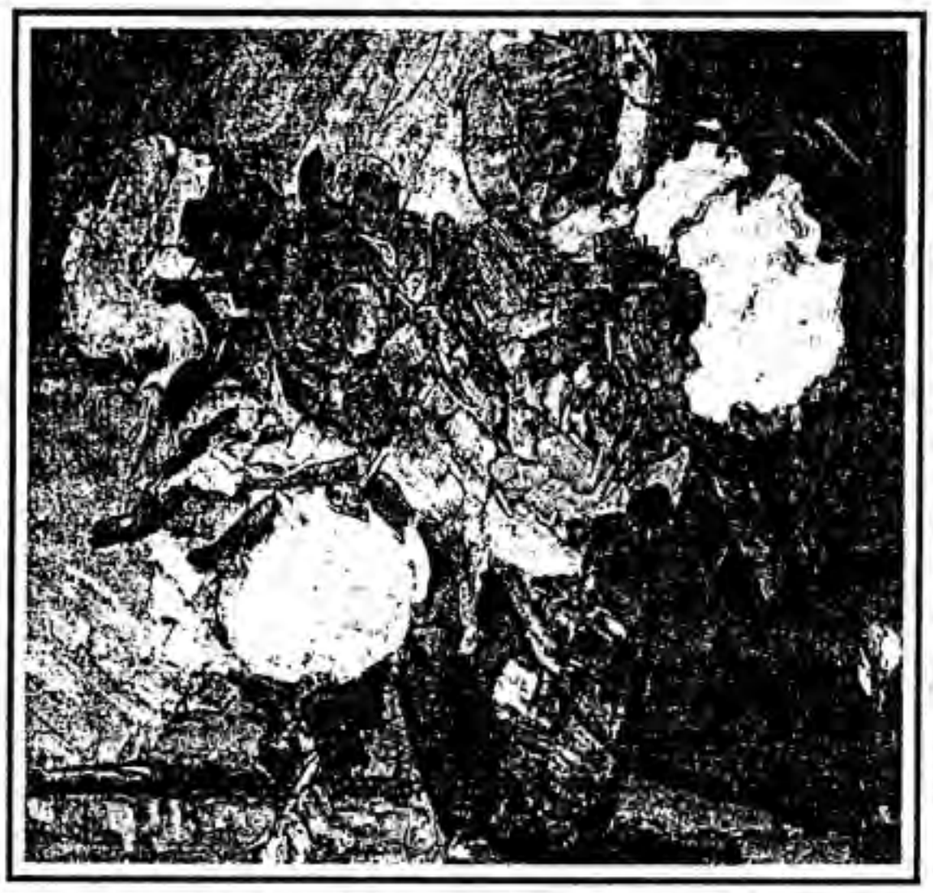

Luni a avut loc greva de avertisment a Federaţiilor Spiru Haret şi Alma Mater. Ce ne puteţi spune despre motivele acestei greve, principalele revendicări şi implicaţiile pe care aceasta le are la nivelul învăţămîntului nemţean?

Într-adevăr, în cursul zilei de luni, între orele 12.00 şi 14.00 cele două federaţii au declanşat o grevă de avertisment, grevă generată de situaţia deosebită în care se află învăţămîntul românesc. Este vorba de continuarea politicii de sub-finanţare a învăţămîntului, ce a străbătut ca un fir roşu politica guvernanţilor de după 1990. Am în faţă procentele alocate din PIB pentru învăţămînt, lucrul grav fiind că ele nu au reuşit să depăşească decît rareori pragul de 3%, deşi reglementările în vigoare prevăd cel puţin 4%. Cel mai mic procent a fost în 1995 şi 2000 cu 2,85%, cel mai mare procent alocat din PIB învăţămîntului înregistrîndu-se în 1991. Cred că datele prezentate sînt pe deplin edificatoare asupra faptului că procentele alocate învăţămîntului sînt insuficiente, dacă ne gîndim că în majoritatea ţărilor europene procentul este în jurul a 5%, ajungînd chiar pînă la 6-7% în ţările nordice. Această sub-finanţare s-a concretizat prin două aspecte principale. Un prim aspect este dat de nivelul salariilor personalului din învăţămînt ce nu a reuşit să treacă niciodată media pe economie, situaţia echilibrîndu-se puţin cu cel de-al treisprezecelea salariu. Grav este că în cursul verii nivelul acestuia atinge doar 75-80 % din valoarea salariului mediu pe economie. Salarizarea total necorespunzătoare a celor ce lucrează în învăţămînt a fost prima consecinţă, mai ales dacă ţinem cont că este vorba de oameni cu studii medii şi superioare, ei avînd o contribuţie decisivă la ceea ce se numeşte formarea tinerei generaţii.

A doua consecinţă a sub-finanţării învăţămîntului o reprezintă insuficienţa fondurilor alocate pentru buna funcţionare a instituţiilor de învăţămînt. Acest lucru înseamnă asigurarea condiţiilor pentru desfăşurarea în bune condiţii a activităţilor instructiv-educative, dar şi asigurarea unei baze didactico-materiale care să permită acest lucru. La acest capitol rezultatele sînt poate mai grave în comparaţie cu problema salarizării, pentru că dacă în anii '80 magazia inspectoratului oferea material didactic într-o măsură, după părerea mea, corespunzătoare, începînd cu prima parte a anilor '90 acest material a dispărut încet dar sigur. Pe de altă parte nici fondurile alocate acestei dotări nu mai sînt individualizate în cheltuielile pentru învăţămînt, pierzîndu-se undeva în nişte cheltuieli generale, neexistînd sume specifice, atît pentru dotarea cu mobilier, cît şi cu material didactic. Prin urmare, procesul de învăţămînt a avut de suferit şi nu cred că această tendinţă ar trebui să continue.

A consemnat Mihaela PARUSCHI

(Continuare în pag. 7)

*** REFERENDUM * REFERENDUM * REFERENDUM * REFERENDUM ***

Federaţia Sindicatelor Libere din Învăţămînt şi S.L.I. Neamţ

Nerespectarea unor prevederi ale legilor 128/1997, 142/1998, ale Contractului Colectiv de Muncă Unic- Ramură Învăţămînt, precum şi ale Acordului Social pe anul 2001 a determinat întrunirea extraordinară la Bucureşti, în ziua de 12 octombrie a.c., a Colegiului Liderilor F.S.L.I. Analiza a relevat ca principală cauză procentul insuficient din PIB alocat învăţămîntului prin Legea bugetului de stat pe 2001.

În acest sens, F.S.L.I. solicită de urgenţă alocarea pentru acest sector de activitate, prin Legea bugetului de stat pentru anul 2002, a cel puţin 6% din PIB, fonduri care să permită soluţionarea următoarelor revendicări:

1. majorarea salariilor în vederea eliminării discrepanţelor dintre această categorie profesională şi alte categorii de bugetari;

2. respectarea tuturor drepturilor prevăzute de Legea 128/1997 şi de Contractul Colectiv de Muncă- Ramura Învăţămînt;

3. eliminarea din proiectul Legii salarizării pentru sectorul bugetar a prevederii potrivit căreia sporul de suprasolicitare neuropsihică să fie inclus în salariul de bază deoarece aceasta încalcă prevederea expresă din Legea 128/1997;

4. prevederea expresă prin Legea bugetului de stat a sumelor necesare

(Continuare în pag. 7)

CU SAU FĂRĂ CAMPUS?

Campusul de la liceul de Chimie:

"Vrem să facem acolo un model"

După modelul campusurilor pentru studenţi din marile oraşe universitare, anul acesta, la liceul de Chimie, s-a înfiinţat un campus sub jurisdicţia Inspectoratului Şcolar Neamţ.

Ideea este văzută bine de unii, mai puţin bine de alţii. În primul rînd,acest campus oferă posibilitatea tuturor elevilor "interni" din liceele nemţene de a se cunoaşte între ei, de a discuta. Inspectorul general şcolar, Emil Creangă, declara, la începutul anului şcolar, că la liceul de Chimie va fiinţa un campus al cărui model va fi demn de urmat. Ce se întîmplă însă cu liceele care au rămas fără activitate de internat, aflăm de la directorii grupurilor şcolare Economic şi Auto Piatra Neamţ.

"Condiţiile de cazare de la campus sînt mai bune decît la noi"

■ Interviu cu directorul liceului Auto, Dan Oniciuc

Grupul Şcolar Auto Piatra Neamţ este unul dintre liceele care şcolarizează cei mai mulţi copii. Unitatea şcolară era ea însăşi ca un fel de campus, cu internat, atelier propriu, cantină, maşini pentru practică. Internatul de la AUTO era gazdă pentru 160 de elevi.

Directorul adjunct, Dan Oniciuc, ne-a declarat, în interviu, că o activitate o înlocuieşte pe cealaltă, şi că, dacă o unitate, fie ea şi şcolară, este gospodărită cum trebuie, nimeni nu are de ce să se plîngă.

■ REP: Cum vede directorul unuia dintre cele mai mari licee din judeţ campusul de la liceul de Chimie?

Dir: Prin prisma a ceea ce se doreşte să se facă într-un astfel de campus, e o treabă bună. În momentul în care copiii vor avea asigurate acolo condiţii omeneşti de învăţătură, de locuit, şamd. Deja lucrurile au demarat destul de bine. Copiii care au plecat de la noi sînt cazaţi, aş putea spune, în condiţii chiar mai bune decît cele care le ofeream noi. Atît doar că este distanţa asta mai depărtată pentru cei care sînt din mediul rural şi nu prea ştiu să umble prin oraş. Dar nu avem înregistrat vreun absenteism puternic din cauza aceasta. Noi însă am rezolvat problema cu căminul nostru. Avem acum chiriaşi.

■ REP: Chiriaşii sînt preferaţi din vreo societate sau firmă, ori înscrişi pentru locuinţe sociale la Primărie?

Dir: Nu, nici într-un caz. În primul rînd, este vorba despre chiriaşii care au fost disponibilizaţi de la Liceul de Chimie - o parte dintre ei- în afară de cei care aveau datorii sau alte minuni pe acolo. Mai sînt chiriaşii pe care îi aveam noi înainte, oricum, căminul este full acum. Ba, chiar mai mult, sînt şi cereri dar nu mai avem unde, nu mai avem spaţiu. Sînt oameni tineri, dar şi familii: soţ-soţie şi copil sau un părinte cu un singur copil sau doi.

■ REP: Care este sprijinul Primăriei,pentru că, la un moment dat, se vorbea şi despre implicarea Consiliului local...

Dir: Primăria ne susţine în toată treaba asta, noi vrem să refacem, pînă începe sezonul foarte rece, sistemul de încălzire. Căldură va fi - a fost şi înainte - pentru elevii noştri.

"Aşa cum a fost conceput, este o idee bună"

■ Interviu cu directorul Liceului Economic, dl. Ioan Niţă

Grupul Şcolar Economic şi Administrativ din Piatra Neamţ caza, în regim de internat, 100 de elevi. Este unul din liceele cu mare căutare pentru turism, administraţie şi economie. Directorul liceului, Ioan Niţă, a rezolvat rapid problema spaţiilor libere rămase în urma înfiinţării campusului de la liceul de Chimie.

■ REP: Din anul şcolar 2001, liceul pe care dumneavoastră îl conduceţi, a rămas fără activitatea de internat. Cum vedeţi acest lucru?

Dir: Este o idee bună, consider eu, dacă se finalizează aşa cum au fost stabilite obiectivele. Important este, pentru noi, că am obţinut cantina ca laborator de practică - pentru că sîntem în domeniu - la profilul turism, dorim ca şi căminul să îl facem tot bază de practică, bineînţeles, cu obţinerea de venituri extrabugetare.

■ REP: Aveţi, în acest sens, contracte ori promisiuni de contracte?

Dir: Nu, încercăm, să vedem ce putem să facem, tatonăm terenul.

■ REP: Ce s-a întîmplat cu personalul administrativ care a lucrat în internat?

Dir: A fost transferat la campus: este de vorba despre un pedagog, doi supraveghetori de noapte, două spălătorese, două persoane de îngrijire, două bucătărese şi o femeie care se ocupa de lenjerie. Aproape tot personalul care lucra aici pentru ei, a fost transferat la Chimie, în proporţie de 90%

■ REP: Spuneaţi despre cantină, căreia deja i-aţi găsit o destinaţie potrivită....

Dir: Plecăm deja cu cantina ca bază de practică, atît în sala de mese cît şi în sala de preparare a hranei, deoarece avem la profesională meseriile de bucătar-ospătar, chelner şi bucătar patiser, şi, începem să oferim cadrelor didactice, în regim de cantină -restaurant pensiune, prînzul la 35.000 de lei. De asemenea, pregătim hrana pentru şcoala nr. 10, pentru copiii aflaţi în învăţămîntul step by step. Noi le pregătim hrana pentru masa de prînz.

■ REP: Este, din cîte ştim, singura iniţiativă în acest sens.

Dir: Nu pot să ştiu dacă la celelalte licee nu s-a făcut la fel, dar, în ceea ce ne priveşte, trebuie să ne gospodărim de aşa manieră încît să fie bine atît pentru elevii noştri, cît şi pentru cadrele didactice şi sperăm să reuşim.

ORICE ARE UN ÎNCEPUT

"La început a fost cuvîntul..."

Cuvîntul "campus", care a inoportunat, la început, pe mulţi, mai ales pe sceptici, îi va convinge în timp că nu este un arhaism (de văzut "Dicţionarul de neologisme") şi că numele dat iniţiativei Inspectoratului Şcolar al Judeţului Neamţ de a crea la Grupul Şcolar "Gheorghe Cartianu" din Piatra Neamţ un loc special de cazare şi masă, dar şi de petrecere a timpului liber în mod plăcut, dotat cu toate utilităţile moderne şi destinat tuturor elevilor "interni" din toate instituţiile şcolare din municipiul reşedinţă de judeţ, îşi va dovedi puterea şi se va justifica pe deplin.

În această privinţă, speranţele sunt puternice. Cu toate că suntem la început de drum şi mulţi nu cred în reuşita acestei iniţiative, noi, cei implicaţi direct, considerăm că în cel mult un an şcolar, reuşita va surprinde chiar şi pe cei care sunt sceptici acum.

Deja celor aproape 800 de elevi, care au optat să trăiască după orele de clasă în decorul minunat de la poalele Muntelui Pietricica, ne străduim, cu sprijinul Primăriei şi al Inspectoratului Şcolar Judeţean, să le asigurăm condiţii deosebite de cazare, de masă şi de petrecere a timpului liber, condiţii demne de invidiat de către alţi elevi interni. Mai puţin suntem de invidiat noi, cei care suntem direct răspunzători de crearea acelei atmosfere plăcute pe care ei şi-o doresc.

Pot afirma cu certitudine că planurile pentru viitorul apropiat şi de perspectivă mai îndelungată sunt mari, îndrăzneţe, dar realizabile. Dorinţa colectivului pe care îl conduc este ca în cel mai scurt timp elevii care au optat să locuiască în acest campus să poată beneficia de condiţii bune şi foarte bune de cazare (în acest sens menţionez că am realizat licitaţia pentru mobilier nou- paturi cu cadru de lemn şi saltele "relaxa"; Primăria ne-a alocat deja banii necesari pentru procurarea de cearşafuri noi), de masă consistentă şi preparată în condiţii igienice (realizăm o aprovizionare ritmică a cantinei cu produse agro- alimentare proaspete şi datorită faptului că I.S.J. ne-a dotat cu o camionetă), de condiţii excelente de studiu (sălile de lectură, în curs de amenajare, vor fi dotate cu televizoare şi aici elevii vor putea consulta fondul de peste 33.000 de volume al bibliotecii noastre), de distracţii şi petrecerea plăcută a timpului liber (au demarat lucrările pentru instalaţiile de iluminat curtea şcolii; au început lucrările pentru amenajarea discotecii, care va funcţiona în zilele de vineri, sîmbătă şi duminică, în restul zilelor se va folosi ca sală de proiecţie a filmelor documentare şi artistice; avem promisiuni că vom primi sumele necesare pentru amenajarea unei staţii de radioficare pentru toate spaţiile din campus, care va avea menirea să informeze pe elevi cu ştiri din ţară şi locale, dar şi să difuzeze muzică şi programe de divertisment; avem în vedere organizarea unui INTERNET CAFE, care va da posibilitatea elevilor să navigheze pe această reţea şi să practice jocuri pe calculator; actualul teren de sport va fi folosit, dimineaţa, în exclusivitate pentru orele de educaţie fizică; în spatele sălii de sport se va amenaja un teren special pentru tenis de cîmp şi volei) ş.a.

În realizarea tuturor acestor proiecte, care vor părea pentru unii prea îndrăzneţe şi chiar nerealizabile, mizăm, cum am mai spus, pe ajutorul Primăriei şi a Inspectoratului Şcolar Judeţean (ajutor care deja a început să se materializeze), pe banii care vor veni de la programele de finanţare externă, programe care le-am demarat deja, dar mai ales mizăm pe iniţiativa, pe tenacitatea, pe munca noastră, a celor care ne-am angajat să transpunem cuvîntul campus într-o realitate, să creem condiţii optime elevilor care au ales să trăiască anii de şcoală în căminele noastre.

Prof. Floarea IMBRIA
Director Grup Şcolar
"Gheorghe Cartianu"

▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

BRÎNCUŞI ÎMPOTRIVA STATELOR UNITE

Pasarea măiastră într-un tribunal din New York

(Urmare din nr. 29)

Textul acestei stenograme reprezintă mai mult decît un document senzaţional. El este un simbol al încercărilor vane de a pune în balanţa judecăţilor pripite adevărurile eterne ale artei. O pasăre măiastră este taxată la vamă drept un simplu obiect de utilitate practică. Brîncuşi intentează un proces de răsunet, care avea să-i consolideze faima mondială şi totodată să consfinţească principii estetice noi, izbucnite impetuos în cîmpul imaginaţiei şi al inteligenţei. Arta învinge legea, iar legea devine flexibilă şi se pleacă în faţa artei.

Stenograma aduce în faţa noastră nu numai mentalităţi, ci şi tipuri şi caractere. Se înfruntă generaţii, idei felurite, prejudecăţi, invidii. Judecătorii şi avocaţii pun întrebări care s-au pus şi se mai pun adesea în faţa artiştilor. Examenul este trecut în mod strălucit, deoarece martorii sunt însoţiţi de o întreagă suită de savanţi şi artişti. Sunt judecate criteriile care au condus diferite galerii la achiziţia lucrărilor de artă modernă. Critici prestigioşi pledează la bară în favoarea celui care a revoluţionat formele sculpturii.

Figura pictorului şi fotografului Edward Steichen, care a urmărit în atelierul sculptorului din Paris naşterea acestei păsări şi care a achiziţionat-o pentru propria sa colecţie, este sufletul acestui proces purtat de o întreagă suită de personaje menite să capete treptat consistenţă teatrală.

INTEROGATORIUL LUAT DE CĂTRE JUDECĂTORUL WAITE:

Întrebare: D-le Edward Steichen aţi văzut expoziţiile?

Răspuns: Am văzut într-adevăr expoziţiile din Paris, le-am văzut pe cele din Londra precum şi expoziţiile de aici, din New York. El este considerat ca unul din cei mai de seamă sculptori ai celei mai moderne şcoli de artă.

INTEROGATORIUL LUAT DE CĂTRE C.J. LANE:

Întrebare: El este reprezentat, în momentul de faţă, într-un fel sau altul ca artist în America?

Răspuns: Cred că unul din bronzurile sale se află în Buffalo Museum of Art, şi unul în Chicago.

Dl. Higginbothom: Obiectez la părerea martorului.

Întrebare: Sunteţi sigur de ceea ce afirmaţi?

Răspuns: Bineînţeles, sunt lucruri publicate. El are de asemenea o lucrare în Chicago Art Museum.

Întrebare: Vreţi să numiţi cîţiva dintre colecţionarii care, după ştiinţa dumneavoastră, posedă copii după lucrările sculptorului?

Răspuns: Eugene Meyer Jr. şi... le-am uitat numele, dar mai sunt şi alţii. Regret că nu pot să-mi amintesc mai mulţi dintre ei.

Întrebare: Potrivit celor ştiute de dumneavoastră, este el reprezentat în galeriile din Europa sau în colecţiile particulare din Europa?

Răspuns: El este reprezentat în Galeria Naţională a României şi într-o galerie scandinavă. Nu sunt sigur dacă este vorba de Norvegia sau Suedia.

Întrebare: Este aşadar un sculptor recunoscut.

Răspuns: Da, este.

(Continuare în în pag. 3)

ÎN ORICE ŢARĂ NORMALĂ,

"EXISTENŢA ÎNVĂŢĂMÎNTULUI PARTICULAR ŞI DE STAT CREEAZĂ EMULAŢIE ŞI PERFORMANŢĂ"

- de vorbă cu profesorul Vasile Spătărelu-

Vasile Spătărelu este un prieten al urbei noastre. Iubitorii teatrului îşi aduc aminte muzica scrisă de "Madeca" pentru spectacolele "Cei trei muşchetari", "Anotimpuri teatrale", "Cartea junglei", iubitorii muzicii reţin prezenţa sa fulminantă în cadrul "Vacanţelor Muzicale", studenţii care au urmat Academia de Muzică "George Enescu" din Iaşi îl ştiu ca dascăl de peste 40 de ani, iar circaţii pot afla detalii semnificative despre compozitorul Vasile Spătărelu în "Istoria Muzicii Universale în date" (Iosif Sava şi Petre Rusu, Buc., 1983). Cele ce urmează s-au vorbit la începutul lunii octombrie.

■ Domnule profesor, cu ce treabă prin curtea Colegiului de Muzică? Sau e doar o întîmplare?

Vasile Spătărelu: O întîmplare este întîlnirea noastră, dar prezenţa mea aici nu e întîmplătoare. Cel puţin aşa îmi place să cred... Am fost invitat să colaborez cu această foarte tînără şi prestigioasă instituţie de învăţămînt superior - poate nu întîmplător - şi sînt dispus să pun umărul temeinic.

■ Cam cît de temeinic?

V.S.: Faptul că cei care conduc acest colegiu s-au gîndit că prezenţa mea aici ar fi necesară, nu poate decît să mă bucure şi să-mi dea un sentiment tonic şi responsabil. Colegiul Universitar de Muzică din Piatra Neamţ a trecut de fazele acreditărilor provizorii, are un corp profesoral excelent şi face lucruri care stau sub semnul seriozităţii şi profesionalismului. Din cîte ştiu, acest colegiu este unic, iar faptul că se află sub oblăduirea Academiei din Cluj, nu face decît să-i aureoleze blazonul. Experienţa de la Piatra Neamţ ar merita să fie îmbrăţişată şi de alte instituţii de învăţămînt superior - de stat sau particular - pentru că e benefică pentru toată lumea.

■ Că veni vorba de învăţămînt particular... acum, la început de an universitar, circulă zvonuri contradictorii. Primul ministru face alergli ciudate... Atmosfera pare încărcată... Una peste alta, credeţi în supravieţuirea învăţămîntului privat?

V.S.: Vreau să vă spun că nici nu mă pot gîndi că lucrurile ar putea fi privite şi în felul acesta, că s-ar putea pune în discuţie oportunitatea şi existenţa unor instituţii particulare. Nenorocirea este - şi spun acest lucru cu toată responsabilitatea - că se vehiculează idei ciudate pe scările ministerului sau guvernului. Pe foc sînt nişte castane fierbinţi şi nimeni n-ar pune mîna să le scoată. Adevărul este că instituţiile de stat au început să devină instituţii particulare prin taxele prin care le percep, iar instituţiile particulare nu mai pot face faţă pentru că există o concurenţă de taxe (deşi unele instituţii de stat percep taxe mai mari decît cele particulare).

Convingerea mea este că într-o economie de piaţă, pe care ne-o dorim cît mai eficientă, - la modul normal, nu ideal - trebuie să coexiste ambele forme de învăţămînt. Şi aceasta pentru a se ajunge la emulaţie, pentru a exista o concurenţă benefică şi pentru a se putea constata, în cel mai scurt timp, chiar performanţe deosebite ale învăţămîntului particular. În ceea ce priveşte învăţămîntul de stat, el ar putea să funcţioneze tot mai greu pentru că bugetele preconizate aici au început să devină penibile şi total neatractive (ca să nu zic jignitoare) pentru corpul profesoral. Or, învăţămîntul privat oferă din cînd în cînd şansa unei supravieţuiri decente. În treacăt fie spus, nu văd de loc cu ce ar împieta faptul că un profesor poate preda atît la stat cît şi la particular... În Ungaria, de pildă, un profesor poate avea patru - cinci angajări şi nimeni nu e deranjat dacă dascălul îşi face treaba cum trebuie.

■ Cred că aveţi dreptate...

V.S.: Am vorbit mult şi degeaba. Ideea este că în România, ca nicăieri în lume, învăţămîntul particular nu poate fi detaşat de cel de stat şi invers. Se impune însă o anume exigenţă şi trebuie veghează ca învăţămîntul particular să nu devină un fel de afacere pentru unii care n-au nici o legătură cu şcoala.

■ Şi învăţămîntul de artă?

V.S.: Aici în special, trebuie bani. Şi la stat şi la particular. Acum şi întotdeauna, dacă se ia în serios, învăţămîntul de artă a fost cel mai costisitor. Pentru că e necesară o bază materială solidă: instrumente muzicale, săli de repetiţii şi spectacole, şevalete, pensule, culori, decoruri, scene, costume, lumini... Şi cu toate că învăţămîntul superior artistic va rezista tot mai greu presiunii economiei de piaţă, eu sînt convins că va supravieţui. Desigur, unele instituţii vor dispărea de la sine (sîntem totuşi într-o competiţie, nu?) iar altele, aşa cum se doreşte, prin ordonanţă de guvern...

■ Eu vă mulţumesc pentru vorbire şi zic să batem în lemn. Pînă atunci, bine aţi (re)venit la Piatra Neamţ.

V.S.: Şi dumneavoastră.

A consemnat,
Mircea ZAHARIA

Un alt "Ordin franciscan?"

Bună " ni se urează zilnic, fie dimineaţa, fie la prînz, fie seara depinde cînd reuşeşte să-şi găsească timpul liber necesar, şi acel OM despre care voi vorbi, cu respectul ce i-l port dintotdeauna şi pe care unii se pare că vor să-l înregimenteze într-un nou "Ordin franciscan".

Ce frumos promit, prin mieroase vorbe, politicienii şi guvernanţii noştri; după ce-şi etalează nemăsurata "grijă" faţă de cei ce i-au ales, după ce oferă multe " sfaturi", după ce-şi iau avînt şi fac ierarhizările simţite de ei, pentru diversele categorii sociale, ar trebui să ne simţim băgaţi în seamă. Nu demult, un onorabil şi respectabil domn, cu funcţie destul de mare în Ministerul Muncii şi Protecţiei Sociale, întrebat fiind despre impactul Bugetului din anul 2002 asupra salariaţilor, a început exprimarea-i liberă şi curgătoare făcând trimiteri şi la "clasa cea mai de jos a bugetarilor" (citat din amintitul personaj), profesorii. Ştim că nu tuturor li-i dragă şcoala; poate şi din cauza experienţelor pe care le-au trăit (fie că nu le-a prea plăcut şcoala, fie că nu au prea putut să-i facă faţă, fie că...), dar eticheta este pusă şi nu ne mai rămâne, nouă, dascălilor, decât să ne îmbrăcăm într-o uniformă franciscană: o pătură, eventual, şi legată cu sfoară la mijloc, declarând peste tot cu mândrie că suntem "prioritate naţională". Şi atunci cum mai rămâne cu adevărul incontestabil: economiştii, medicii, juriştii şi toate celelalte onorabile categorii profesionale, au devenit ceea ce sunt doar pentru că există şcoala şi slujitorii ei. Dacă profesorii i-au creat pe cei amintiţi, de ce oare aceştia vor să-i desfiinţeze pe profesori? Se poate să-şi "fabrice" singuri urmaşii, sunt ei mai înţelepţi şi mai puternici?

Cu toate aceste atitudini, cu toate aceste respingeri, cred că noi, profesorii, vom continua să credem că trebuie "Să mergi alături de Oameni, / Să trăieşti între ei / Să înveţi de la ei "/ Să-i iubeşti./ Începe cu ceea ce ei ştiu / Construieşte pe ceea ce ei au"?!

Dar pe ce vom putea construi? Vom căuta răspunsul în arta şi ştiinţa conducerii şcolii, exploatând toate calităţile pe care le are un profesor, exploatând întreaga cultură psiho-pedagogică, căci "risipei se dedă "" chiar dacă asta ar însemna să fim ca o lumânare ce arde simultan la ambele capete şi cu ce preţ"?

Nu este şi nu a fost în intenţia mea să prezint o "filozofie" personală şi fatalmente precară a condiţiei profesorului şi a modului cum acesta este taxat mereu de unii din afara sistemului de învăţământ (pe care se vede că nu-l cunosc prea bine) ci să demonstrez şi să-mi demonstrez că am înţeles esenţa acestei poziţii şi că, odată ce am identificat datele problemei, metoda de rezolvare va fi obligatoriu aproape, pentru că, de rezolvarea acestei probleme depinde reforma cuprinzătoare a societăţii româneşti, care să promoveze, să susţină şi să cultive un sistem de valori autentice.

Prof. Niculina NIŢĂ
Casa Corpului Didactic Neamţ

▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

BRÎNGUŞI ÎMPOTRIVA STATELOR UNITE

(Urmare din pag. 2)

INTEROGATORIUL LUAT DE CĂTRE JUDECĂTORUL WAITE:

Întrebare: Care este profesiunea dumneavoastră?

Răspuns: Sunt artist şi fotograf. Într-adevăr, practic aceste meserii de peste treizeci de ani.

Întrebare: Sculptor?

Răspuns: Nu, domnule, nu sculptor.

Întrebare: Pictor?

Răspuns: Da, onorate domn! Am un tablou la Metropolitan Museum şi altul la Muzeul din Bordeaux.

Întrebare: Cum numiţi dumneavoastră piesa aceasta?

Răspuns: Folosesc acelaşi termen pe care i-l dă şi sculptorul, oiseau, o pasăre.

Întrebare: Ce vă face s-o numiţi pasăre? Vi se pare că seamănă cu o pasăre?

Răspuns: Nu seamănă cu o pasăre, dar eu simt că este o pasăre, şi artistul-a atribuit calităţile uneipăsări.

Întrebare: Numai pentru că artistul a denumit-o pasăre, dumneavoastră o şi socotiţi pasăre?

Răspuns: Da, onorate domn.

Întrebare: Dacă aţi vedea-o pe stradă, nici prin gând nu v-ar trece să o numiţi pasăre.

Judecătorul Young: Dacă aţi vedea-o în pădure, aţi trage într-însa?

Martorul: Nu, onorate domn.

INTEROGATORIUL LUAT DE CĂTRE JUDECĂTORUL WAITE:

Întrebare: Răspundeţi vă rog la întrebare, Dacă aţi vedea-o undeva şi n-aţi fi auzit pe nimeni niciodată s-o numească pasăre, aţi numi-o pasăre?

Răspuns: Nu, domnule.

INTEROGATORIUL LUAT DE CĂTRE C.J. LANE:

Întrebare: Găsiţi vreo utilitate obiectului pe care îl vedeţi?

Răspuns: Nici una.

Întrebare: Puteţi găsi măcar o singură întrebuinţare care i-ar putea fi atribuită sau ar putea servi la vreun scop oarecare?

Răspuns: Absolut nici unul.

Întrebare: De fapt, nici nu concepeţi că ar putea fi încadrată în paragraful 309?

Dl. Higginbotham: Mă opun ca răspunsul să treacă drept o concluzie legală.

Dl. Lane: Curtea a întrebat martorul dacă el ar considera acest obiect o pasăre, şi eu l-am întrebat dacă ar putea fi folosit ca unealtă de bucătărie, de menaj sau de spital.

Dl. Higginbotham: Mă opun la aceasta. Martorul nu are calificarea necesară.

Judecătorul Waite: Cred că el este îndreptăţit ca artist să-şi exprime părerea, dacă aceasta este sau nu este o operă de artă.

Întrebare: Lăsând deoparte titlul, spuneţi-ne, vă rog, dacă acest obiect este operă de artă şi dacă, indiferent de denumirea ce-o poartă, este bazat pe un principiu estetic.

Răspuns: Da.

Întrebare: Vă rog să vă explicaţi.

Răspuns: În primul rând, din punct de vedere tehnic, obiectul are formă şi înfăţişare, este un obiect tridimensional, creat de un artist; are proporţii armonioase care trezesc în mine un simţământ estetic, un simţământ de mare frumuseţe. Obiectul posedă această calitate. Acesta este motivul pentru care l-am cumpărat. După cum văd, domnul Brâncuşi a încercat să exprime ceva minunat. Această pasăre îmi dă senzaţia zborului. La început nu semăna cu ceea ce este acum. Douăzeci de ani a lucrat la ea. Schimbând, şlefuind, până când a atins acest stadiu, în care liniile şi forma închipuie o pasăre, liniile sugerând zborul ei spre cer.

Întrebare: După câte înţeleg, nu i-ar trebui cuiva prea multă imaginaţie ca să considere acest lucru a fi într-adevăr o pasăre în zbor, ridicându-se de la pământ sau aflându-se în aer.

Răspuns: Bine, eu nu spun că este o pasăre zburând, ci că sugerează o pasăre în spaţiu...

Judecătorul Waite: Nu socotesc că e necesar să ne pierdem timpul pentru a dovedi că aceasta este o pasăre. Dacă este operă de artă, o sculptură, se încadrează în paragraful respectiv. Nu există în Statele Unite nici o lege pe care s-o cunosc şi care să prevadă în mod obligatoriu ca un obiect să reprezinte o formă omenească sau orice formă aparte de animal sau de lucru neînsufleţit, dar în cazul de faţă este evident că avem de-a face cu o operă de artă, cu o sculptura care intră în prevederile legii.

Dl. C.J. Lane: Vă rog să treceţi la contrainterogatoriu.

(Va urma)

Pagini din istoria învățământului normal din județul Neamț

1. Școala preparandală de la Piatra Neamț.
2. Înființarea Școlii Normale de Învățători "Gheorghe Asachi".
3. Școala Normală "Gheorghe Asachi" în timpul primului război mondial.
4. Școlile normale rurale din timpul primului război mondial.
5. Școlile pregătitoare din anul 1918.
6. Înființarea Școlii Normale de Învățătoare din Piatra Neamț.
7. Păminturile școlilor normale din Piatra Neamț.
8. Construirea localurilor școlilor normale din Piatra Neamț (I).
9. Construirea localurilor școlilor normale din Piatra Neamț (II).

ȘCOALA PREPARANDALĂ DE LA PIATRA NEAMȚ

Înființarea într-un timp scurt a mai multor școli sătești punea autoritățile ținutale și comunale din Moldova în fața a două probleme greu de depășit la jumătatea secolului al XIX-lea: construirea localurilor pentru școli și pregătirea învățătorilor. La 15 decembrie 1855, s-a înființat la Iași, pe lîngă biserica Trei Ierarhi, un "seminar de învățători sătești", care avea și un internat pentru seminariști și care era, de fapt, un început de școală normală, sau "preparandală" cum se spunea atunci.

În primul an, pregătirea învățătorilor la Institutul Vasilian din Iași se reducea aproape numai la scris frumos și la citit. Din păcate, nici măcar la acest nivel de alfabetizare, statul nu putea asigura numărul suficient de învățători pentru școlile sătești care se înmulțeau rapid. De aceea, Adunarea Deputaților a votat în anul 1860 legea pentru înființarea, în Moldova, a patru școli preparandale pentru pregătirea învățătorilor la: Botoșani, Bacău, Tecuci și Ismail. Ele își recrutau elevii dintre dascălii bisericilor din județul unde se aflau sau din județele vecine. În primul an cursurile au fost, după o expresie actuală, "intensive", de numai trei luni. În acest timp "se studia" programa de clasa I, la care se mai adăuga practica pedagogică. Drept urmare, absolvenții acestui curs preparandal aveau dreptul să deschidă oriunde o școală primară rurală, dar numai cu elevi de clasa I. În anul al doilea de studii, profesorii școlilor preparandale urmau să predea materia clasei a II-a primară, iar în anii următori materiile claselor a III-a și a IV-a.

Deschiderea acestor școli preparandale a avut loc la 1 octombrie 1860 și urmau să funcționeze în localul școlilor primare de băieți din localitatea unde se aflau. Întregul proces instructiv era lăsat la latitudinea profesorilor care erau plătiți cu cîte 30 de lei lunar din fondul cutiilor sătești. De asemenea, tot din cutiile sătești se mai luau cîte 30 de lei lunar, de fiecare dascăl "pentru viețuirea în timpul ocupării lui la școală".

Școala preparandală de la Ismail a funcționat numai o lună de zile, din lipsă de elevi, fiind mutată, în noiembrie 1860, la Piatra Neamț și deschisă la 1 decembrie 1860, cursurile întinzîndu-se pe o perioadă de trei luni. Se pare că singurul institutor al acestei școli a fost Nicolae Vicol, "profesor primar al școlii publice din Tîrgul Piatra", care dispunea de o bună pregătire intelectuală și pedagogică, însușiri ce i-au permis să îndeplinească funcția de revizor școlar al județelor Neamț, Suceava și Bacău între anii 1864- 1869. Un raport al acestuia, datat 30 noiembrie 1860, ne arată că școala s-a deschis numai cu trei dascăli ca elevi: George Grigoriu, de la biserica din suburbia Precista, Constantin Gosanu, de la Biserica Catedrală din Piatra, și Ion Boncescu, de la biserica din satul Doamna. Ulterior, pînă la 12 decembrie 1860, "la clasa de adulți" s-au mai înscris, se pare, încă 7 cursanți. Tuturor elevilor, care frecventau regulat școala, raporta N. Vicol ministrului, li s-au dat cărțile necesare.

Pentru buna desfășurare a cursurilor, N. Vicol a întocmit o programă școlară pe care a trimis-o ministerului spre aprobare. Obiecte propuse de el pentru studiu erau următoarele: Limba română, Limba latină, Aritmetica, Istoria naturală, Geografia și Religia. Conținutul materiei pe obiectele de studiu este, pentru noi, destul de vag, însă el corespundea, în mare măsură, cerințelor învățămîntului public de atunci, aflat la începuturile sale. La Limba română, de exemplu, elevii învățau: cunoașterea literelor, împărțirea lor, silabisirea, citirea, cunoștințe practice de gramatica română și mai cu seamă din ortografie. La Limba latină elevii trebuiau să învețe doar cunoașterea literelor, silabisirea și citirea. Bănuim că prin acest din urmă obiect de studiu N. Vicol voia să demonstreze originea latină a limbii române.

Și la Aritmetică programa era foarte sumară, învățîndu-se doar "numărarea și cele patru specie a numerelor", însă ea avea un pronunțat caracter practic prin problemele propuse spre rezolvare. Caracter practic avea și obiectul Geografie, la care programa lui N. Vicol prevedea "cunoștințe practice despre țările Daciei și mai mult despre Principatele- Unite ale românilor și împărțirea lor în districte". La acest obiect se abordau și probleme de istorie a românilor, căci ideea originii, a continuității și a unității lor se deduce cu mare claritate din programa propusă. În programa lui N. Vicol nu exista obiectul Pedagogie, însă la ore se abordau numeroase probleme de pedagogie, pentru că elevii nu veneau la școala pentru a învăța materia clasei I, parcursă de ei o dată, ci pentru a învăța cum să predea această materie elevilor de clasa I.

Deoarece Școala preparandală funcționa în timpul rămas liber la Școala primară, orele au trebuit să fie repartizate dimineața (între orele 11- 12) și după-amiaza (între orele 16-17), în toate zilele săptămînii, inclusiv duminica dimineața. Cele mai multe ore erau repartizate pentru Limba română: 7 și jumătate. Aceste ore erau diferențiate, existînd ore de citire, de caligrafie și de gramatică. Observăm că, deși programa nu pomenea nimic despre scriere, în orarul săptămînal existau 3 ore de caligrafie. Pentru Aritmetică au fost repartizate 2 ore, iar pentru Limba latină, Geografie și Religie cîte o oră. Cel mai puțin timp, aproximativ o jumătate de oră, se acorda Istoriei naturale, aceasta studiindu-se într-o oră împreună cu Limba română.

Orele considerate mai ușoare, care puneau mai puține probleme de gîndire, adică cele de citire, caligrafie, religie și istorie naturală, se desfășurau dimineața, în timp ce orele mai grele, de Aritmetică, Limba română (gramatică), Limba latină și Geografie se predau după- amiaza.

Din păcate, lipsa documentelor nu ne permite să știm cît a funcționat această școală și nici împrejurările în care a fost desființată. Totuși, V.A. Urechia considera că școala preparandala de la Piatra Neamț a fost de un real folos în anii 1861- 1862 cînd, înființîndu-se numeroase școli sătești în întreaga Moldovă, județele Neamț și Suceava au avut învățători proveniți de aici.

Prof. dr. Mihai ȘURUBARU

ÎN CĂUTAREA IDEALULUI EDUCAȚIONAL

Majoritatea oamenilor, atât în singularitatea lor, cât și în cadrul comunității restrânse sau lărgite cărora aparțin, posedă idealuri, semn al premisei împlinirii superioare a ființei.

Fiecare epocă a avut valorile ei dominante: idealul kalokagathia omul bun și frumos al Atenei și al Greciei Antice, idealul religios al Evului Mediu european, idealul umanist al răspântiei dintre sec. XVIII și XIX, unele accente fiind considerate ulterior abstracte și unilaterale. Întotdeauna însă aceste aspirații identificate cu perfecțiunea, desăvârșirea sau absolutul au putut fi acceptate doar acompaniate de dimensiunea morală fără de care făptura umană poate deveni monstruoasă. A devenit celebră mențiunea lui Watson: "Dați-mi un copil nou născut și voi face din el ce vreți, un sfânt sau un bandit". Numai prin latura lui morală idealul poate deveni pedagogic, servind drept reper și criteriu al stabilirii oportunității și eficienței acțiunii educative.

În încercarea delimitării idealului educațional actual, cei mai mulți dintre pedagogii contemporani consideră că profilul de formare este cel al omului de cultură, care să administreze o societate civilizată, având ca valori centrale profesia și moralitatea. Așadar, oricât de mult i-ar deranja pe unii dintre semenii noștri, moralitatea nu e demodată.

Am spus moralitatea și nu morală, deși adeseori acești doi termeni sunt substituiți unul prin celălalt. Moralitatea reprezintă morala în desfășurare, presupune trăire, acțiune, urmărește un scop supra-individual.

Cert este că cel puțin o componentă importantă a simțului moral este înnăscută și dă specificitate comportamentului moral, dar la fel de sigur e că această înclinație se poate atrofia în lipsa educației. G.G. Antonescu consideră că problema fundamentală în educația morală poate fi formulată astfel: Cum putem întări puterea de rezistență la tentații? Pedagogul român subliniază existența unei însușiri superioare a sufletului omenesc, întâlnită, într-o mai mică sau mai mare măsură, la orice om normal: eroismul moral sau puterea pe care o avem fiecare dintre noi de a ne învinge pe noi înșine. Acest eroism, care nu se referă la fapte de proporții neobișnuit de mari, ci la fapte mărunte ale vieții zilnice, trebuie identificat și cultivat de către educator, dar înainte de a-l cultiva trebuie să-l fi trăit el însuși, pentru că "Un om care nu are nimic sfânt, care n-a luptat pentru un ideal, nu poate fi educatorul care să cultive acest eroism în sufletul copiilor".

Emilia SAVA
Grădinița cu program prelungit Nr.2 Piatra Neamț

▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

INSTITUȚIILE EXTRAȘCOLARE ȘI PREDAREA LITERATURII ÎN ȘCOALĂ

(Urmare din numărul trecut)

8. CINEMATOGRAFUL, TELEVIZIUNEA, RADIOUL

Este cunoscut faptul că în ultimul sfert al veacului recent încheiat a început să fie folosită sintagma NOILE MASS- MEDIA pentru învățămîntul realizat prin intermediul televiziunii, radioului și al filmului.

Optăm și noi pentru folosirea acestora în procesul de învățămînt pornind de la ideea că ele asigură respectarea, la nivel superior, a principiului intuiției. Și cu atît mai mult, în procesul de studiere a literaturii au o importanță deosebită deoarece elevii au posibilitatea să vină în contact cu personajele literare, să cunoască interpretarea perfectă, nuanțată a unei opere, să rețină sentimentele și gîndurile, mesajul autorului, toate incluse în creația respectivă. De aceea considerăm că emisiunile literare trebuie să fie încă o problemă care să preocupe profesorul de literatură, mai ales că acestea sunt realizate cu concursul unor personalități sau au în centrul lor opere literare.

Profesorul va urmări și va indica elevilor emisiunile ciclice, care sunt difuzate în aceleași zile ale săptămînii sau la aceleași ore și pe aceleași canale. La acestea se pot adăuga diverse informații culturale din domeniul creației literare incluse în celelalte emisiuni culturale, distractive și chiar de divertisment. Dar nu trebuie scăpat din vedere un alt aspect. Emisiunile de radio și televiziune trebuie folosite rațional, deoarece un studiu sociologic a scos în evidență faptul că "marele cronofag" (televiziunea) antrenează peste 90% din elevii chestionați. Se vor recomanda elevilor numai acele emisiuni care vin în completarea programelor școlare și contribuie la aprofundarea și îmbogățirea volumului de cunoștințe predate în clasă, iar numărul acestora nu trebuie să fie foarte mare.

Deși ecranizările, filmul în general, constituie o atracție deosebită, valorificarea lor în procesul de studiere a literaturii în școală se va face pornind de la un adevăr știut: filmul și literatura sunt două arte diferite. Analiza textului literar nu poate fi înlocuită cu imaginea, iar elevii vor fi preveniți că vizionarea unui film realizat după o operă literară nu-i scutește de lectura textului, mai ales că ecranizarea nu este întotdeauna fidelă acestuia. În asemenea cazuri, considerăm inoportună recomandarea făcută elevilor de a viziona filmul.

Munca profesorului în această direcție presupune o documentare serioasă pentru cunoașterea producției cinematografice și nu numai a ecranizărilor. Va urmări și filmele biografice, unele montaje privind opera unui scriitor, viața literară dintr-o anumită perioadă, un curent literar, o epocă ș.a. Dar activitatea profesorului nu se va limita la simpla recomandare. El este acela care va fixa scopul activității, care va atrage atenția asupra unor întrebări la care elevii vor primi răspuns cu prilejul audiției sau al vizionării, va reîmprospăta anumite cunoștințe de care elevii au absolută nevoie, va anticipa esențialul emisiunilor sau al spectacolelor, va da indicații suplimentare pentru înțelegerea unor pasaje sau secvențe, va explica unele procedee de tehnică cinematografică: rolul sunetului sub forma cuvîntului, a zgomotului și a muzicii, importanța montajului; mișcările camerei; procedeele de redare a spațiului: elementele de PUNCTUAȚIE cinematografică: decupajul direct, fodo-ul (întunecarea progresivă a imaginii), voleul (alunecarea unei imagini peste alta) etc. Ținînd cont că NOILE MASS MEDIAsunt doar mijloace prin care este sensibilizat, stimulat procesul de asimilare a cunoștințelor de către receptori, iar eficiența depinde de volumul muncii desfășurate, după audiere sau vizionare, profesorul își va propune să organizeze, cu seriozitate discuții în cadrul cărora va verifica cum a fost înțeles conținutul celor transmise, va corecta unele greșeli de interpretare, urmărindu-se structurarea operațiilor mentale ale elevilor. Aceste discuții pot avea loc chiar și în diferite momente ale lecției, iar conținutul lor va fi determinat de natura emisiunii audiate/vizionate și a spectacolului la care au participat.

Constantin TOMȘA

Control al MEC în Neamţ

În perioada 15-17 octombrie o echipă de control a Ministerului Educaţiei şi Cercetării a realizat o verificare tematică, verificare în care au fost cuprinse 30 de unităţi şcolare din judeţ-grădiniţe, şcoli generale, licee, grupuri şcolare, colegii, cluburi ale copiilor şi cluburi sportive. Dintre unităţile vizitate pot fi menţionate grupurile şcolare "Gheorghe Cartianu" şi de Transporturi Auto din Piatra Neamţ, Gr. Şc. "Miron Costin" din Roman şi Colegiul Tehnic "Ion Creangă" din Tîrgu Neamţ; Liceul de Informatică, Liceul "Vasile Alecsadri" din Săbăoani şi "Ştefan cel Mare" din Tîrgu Neamţ, şcoli generale din Piatra Neamţ, Tîrgu Neamţ, Dulceşti, Săbăoani, Agapia, Pilioara şi Crăcăoani, precum şi cluburi ale copiilor din judeţ. În cadrul acestei acţiuni echipa ministerială a fost însoţită de Emil Creangă, inspectorul şcolar general al judeţului Neamţ, precum şi de cei doi inspectori generali adjuncţi.

Acţiunea a vizat stadiul reparaţiilor şi igienizărilor, precum şi extinderea reţelei de transport şcolar, informatizarea şcolilor şi liceelor, dotarea aceastora cu material didactic, asigurarea de manuale şi repartizarea în teritoriu a rechizitelor şcolare. Au mai fost urmărite modalităţile de aplicare a programului special pentru romi şi a celui de comasare a şcolilor ce au un număr prea mic de elevi,fiind, în acelaşi timp, vizat şi modul de aplicare a reformei manageriale.

Concluzia echipei de control a fost că, la capitolul igienizare, lucrurile se prezintă destul de bine, lucrarile cu pricina fiind realizate în proporţie de 100% cu forţe proprii şi în colaborare cu consiliile locale. Nu au fost întîlnite cazuri de şcoli fără autorizaţie sanitară de funcţionare.

A fost luat în discuţie cazul Grupului Şcolar Agricol "Ion Ionescu de la Brad" din Horia, unitate care, deşi dispune de o bază materială destul de bună, are nevoie de susţinerea adimistraţiei judeţene, investiţiile pe care acest grup şcolar le necesită neputînd fi asigurate, din bugetul comunei Horia. Concluzia echipei de control a fost că la acest grup şcolar eficientizarea procesului instructiv-educativ ar trebui să presupună diversificarea specializărilor, fără ca acest lucru să ducă la schimbarea profilului agricol.

În ceea ce priveşte reţeaua de transport şcolar s-a constatat că din cele 11 microbuze achiziţionate doar în două dintre cazuri au existat anomalii în cadrul derulării acestui proces. Este vorba de situaţiile create la şcolile din Rediu şi Grinţieş.

La nivelul judeţului conectarea la Internet este realizată în procent de 75% la licee şi grupuri şcolare şi sub 30% din necesar la şcolile gimnaziale. Dotarea cu calculatoare a unităţilor de învăţămînt nemţene s-a realizat în mod diferenţiat, în sensul că în liceele şi grupurile şcolare din mediul urban sînt laboratoare dotate cu calculatoare performante, în timp ce în unităţile gimnaziale din mediul rural sînt de regulă 1-2 calculatoare, dotările de rigoare fiind realizate doar prin autofinanţare.

Se pare că învăţămîntul nemţean suferă de faptul că materialul didactic din majoritatea şcolilor este depăşit, acesta nepermiţînd accesibilizarea conţinuturilor din actualul Curriculum Naţional.

Echipa de control a recomandat Inspectoratului Şcolar să realizeze un program complex de modernizare a bazei materiale în aşa fel încît să ajungă să corespundă cerinţelor actuale din domeniu.

Mihaela PARUSCHI

Caietul învăţătorului

AUTOAREA ŞI COLABORATORII

Sub egida C.C.D. a judeţului Neamţ a apărut în toamna aceasta un preţios instrument venit în slujba prof. diriginţi numit "Caietul dirigintelui". Autoarea, prof. Niculina Niţă prof. de fizică, grad didactic I la Colegiul Tehnic Piatra Neamţ- formator regional de manageri şi prof. metodist al C.C.D., a reunit în această lucrare experienţă didactică a multor colegi profesori din şcolile judeţului nostru-de la Boghicea la Roman şi Piatra Neamţ. După cum mărturiseşte în epilog, acest caiet vizează finalităţi care dimensionează şi orientează demersul constructiv- explicativ, implicînd cele 3 elemente: gîndul, cuvîntul şi acţiunea, ce devin valoroase doar atunci cînd sunt valorificate de noi, profesori-diriginţi, care trebuie să devenim bunii manageri ai colectivelor de elevi.

"Caietul" ne învaţă ce reprezintă activitatea diriginţilor, care sunt documentele pe care diriginţii trebuie să le completeze şi să le consulte, cum se planifică activităţile colectivului, care sunt punctele slabe şi punctele tari în colaborarea şcolii cu familia, ce importanţă au aspectele metodologice ale implementării ariei curriculare "Consiliere şi orientare".

Pe lîngă fişa psihopedagogică pe care ne-o pune la dispoziţie în vederea cunoaşterii fiecărui elev, caietul ne mai oferă un model al fişei de orientare al carierei, cîteva chestionare de interese, un amplu program ce cuprinde tipuri de acţiuni educative ce pot fi desfăşurate în şcoală şi un studiu despre autoeducaţie.

Lucrarea se face utilă atît pentru prof. diriginţi cu experienţă în domeniul muncii educative, cărora le oferă pagini întregi de grafice şi tabele uşor de completat, cît şi prof. diriginţi debutanţi, care găsesc reperele privind activităţile educative, concentrate în PROGRAMA PENTRU DIRIGENŢIE- validată prin prezenţa coordonatorului- prof. Şerban Iosifescu de la Institutul de Ştiinţe ale Educaţiei.

Avînd girul I.S.E. şi I.S.J. "Caietul dirigintelui" se recomandă tuturor cadrelor didactice din învăţămîntul preuniversitar nemţean şi nu numai, ca un mijloc de lucru deosebit de util, ca o adevărată carte de înţelepciune didactică şi ca o altă frumoasă realizare a Editurii "Alfa", căreia îi urăm la mai mare (multe).

Prof. Dumitriţa RĂDUCU

"PRIORITATE MAXIMĂ: MĂRIA SA COPILUL"

- de vorbă cu dl. Mihai Cozma, Directorul colegiului Tehnic -

D-le Mihai Cozma, sunteţi de puţin timp director al Liceului (Colegiului?) Forestier. Ce s-a întîmplat cu Şcoala 6 unde eraţi director? V-aţi reorganizat altcumva şi de ce?

Mihai Cozma: Reforma învăţămîntului a ajuns, după părerea mea, şi în stadiul de reformă structurală, aceasta însemnînd, de fapt, reorganizarea unităţilor de învăţămînt existente în sistem. Din acest punct de vedere s-a luat măsura comasării Şcolii 6 cu fostul Liceu Forestier - cele două unităţi însumînd şi denumindu-se la ora actuală Colegiul Tehnic. Este o denumire care nu defineşte ceea ce se întîmplă aici şi, prin urmare, vom încerca să facem demersurile corespunzătoare la departamentul care se ocupă cu aceste probleme la Minister, în sensul că ar fi trebuit să ne numim fie Colegiul Tehnic Forestier, fie Colegiul Porestier - pentru că nimeni nu poate schimba sensul, specializarea fostului Liceu Forestier.

Ce arde în clipa de faţă în instituţia dvs? Planuri imediate şi de perspectivă?

M.C.: Mai întîi ne gîndim foarte serios să atragem populaţia şcolară şi din alte judeţe din preajmă, pentru că în Moldova sunt doar două licee cu profil forestier: respectiv la Piatra Neamţ şi, în Suceava, la Cîmpulung, cred. Sunt foarte multe lucruri de pus la punct şi noi am apelat deja la cei pentru care pregătim, de fapt, forţa de muncă - la unităţile mari producătoare şi prelucrătoare de lemn.

Şcoala va trebui să prindă viteză şi nu oricum, ci din toate punctele de vedere... M-aţi întrebat de priorităţi... Toate sunt priorităţi, nici eu nu mai ştiu... Dar, oricum, totul este concentrat către copil, către elev, către măria sa elevul...

Apropo de "măria sa"... Care este opinia dvs. ca profesor şi ca director cu experienţă despre înfiinţarea, funcţionarea şi perspectivele campusului de la Liceul "Cartianu"?

M.C.: Consider că ducerea copiilor interni de la unităţile de învăţămînt liceal din Piatra Neamţ într-un singur loc, face parte tot din acea "reformă structurală" de care vorbeam ceva mai devreme. Această idee, ca oricare idee apărută sau copiată peste noapte, are valenţele ei negative şi, probabil, pozitive... Eu lucrez de foarte puţin timp în domeniul învăţămîntului liceal şi am ajuns la o unitate de învăţămînt care are cantina şi internatul închise. Prima problemă este legată de "soarta" acestor "utilităţi" care rămîn nefolosite. La Colegiu, cantina arată foarte bine, iar pentru a o conserva ar trebui cheltuite sume importante şi ar exista pierderi pe măsură. Ne gîndim foarte serios să o repornim şi ştiu sigur că la nivelul Inspectoratului Şcolar nu vom avea nici o piedică. În ceea ce priveşte internatul, tot datorită acestei "reforme structurale", găzduim în cele două sedii ale Colegiului şi Liceul cu program sportiv - fapt care ne încurcă suficient, avînd în vedere ceea ce dorim să se întîmple în viitor.

Convieţuiţi, prin forţa împrejurărilor împreună cu Colegiul Universitar de Muzică. Cum vă suportaţi şi ce planuri de viitor aveţi?

M.C.: Deocamdată convieţuim excelent şi avem, cred, planuri frumoase în perspectiva imediată. Şi nu numai pentru că acum suntem împreună aici. Dorim să facem nişte lucruri foarte bune în viitor, pentru că e nevoie de hrană spirituală chiar şi pentru elevii (sau, mai ales pentru elevii de la Colegiu) care, îndrăgostiţi de natură fiind, trebuie să-i asculte şi pe Haydn sau Vivaldi... Deja am pus bazele unei colaborări care se va materializa - dacă ar fi după mine începînd de ieri - curînd prin modernizarea sălii de festivităţi a Liceului. Este vorba despre una dintre cele mai frumoase din sistemul de învăţămînt, chiar dacă a fost "produsă" şi dată în folosinţă în 1929. Va trebui să regîndim bine această sală, aşa încît ea să devină funcţională, adică cu o acustică, sonorizare şi iluminaţie la nivelul anului în care ne aflăm şi, de ce nu, la nivelul cochetăriei şi somptuozităţii presupuse de un festin artistic. Şi, din acest punct de vedere, vă pot spune că vom beneficia cu siguranţă de sprijinul tuturor celor la care vom apela.

E un proiect îndrăzneţ, drept care vă doresc succes şi vă mulţumesc pentru vorbire.

M.C.: De asemeni.

A consemnat
Mircea ZAHARIA

▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Pictorul Nicolae Milord (1909 - 1988)

EXPOZITIA RETROSPECTIVĂ

În strălucita constelaţie de artişti nemţeni, opera lui Nicolae Milord ocupă un loc bine definit, individualizat, certitudine confirmată recent, cu prilejul expoziţiei retrospective deschisă la Muzeul de Istorie din Piatra Neamţ în luna septembrie a.c. Care a fost organizată de Complexul Muzeal Judeţean Neamţ- Muzeul de Artă în colaborare cu d-na prof. Irina Vlad din Bucureşti, nepoata artistului şi moştenitoarea unui număr important de lucrări de pictură şi grafică, dintre cele mai valoroase.

Născut în Piatra Neamţ la 11 noiembrie 1909, Nicolae Milord a absolvit Academia de Arte Frumoase din Iaşi, unde a studiat pictura cu profesori renumiţi: Gh. Popovici, Octav Băncilă şi Şt. Dumitrescu. A debutat într-o expoziţie de grup în anul 1930, urmînd alte manifestări artistice colective şi personale în Iaşi, Bacău, Piatra Neamţ, Tg. Neamţ şi Bucureşti. În oraşul natal a deschis prima expoziţie personală în anul 1937, prilej cu care publicul nemţean a recunoscut în pictorul Nicolae Milord un artist ce transpune într-un mod personal motive obişnuite din natură: chipuri de oameni, peisaje, floripăstrînd tradiţia liricii picturale româneşti, aducînd un plus de trăire, sensibilitate, simţ al armoniei cromatice şi al echilibrului compoziţional.

Expoziţia retrospectivă ce cuprinde 75 de lucrări de pictură şi grafică reactualizează în conştiinţa publicului personalitatea artistului sensibil şi generos, care în 6 decenii de activitate a dăruit oraşului unde a trăit şi creat, strălucirea şi noblеţea sufletului său menţinînd întotdeauna echilibrul între ceea ce a văzut şi ce a simţit. Predominanta lirică din tablourile sale atinge chipurile, florile, atmosferă peisajelor fără a le încărca cu accente patetice sau dulcege.

Criticul de artă Octavian Barbosa, care a prefaţat catalogul retrospectivei apreciază că "Nicolae Milord face parte din categoria acelor artişti care nu "strălucesc" prin motiv. Motivele- subiecte ale compoziţiilor- devin strălucitoare prin pictura sa".

Strălucitoare şi vie rămîne amintirea maestrului Nicolae Milord stins în urmă cu 13 ani, în conştiinţa publicului nemţean, care i-a adus încă un omagiu cu prilejul retrospectivei.

Violeta DINU

PROBLEMATICA REALIZĂRII DEMERSULUI DIDACTIC PERSONALIZAT

Începutul anului şcolar 2001-2002 a pus lumea şcolii în derută: apariţia unui nou concept, cel de *demers didactic personalizat*, când se credea că lucrurile au fost clarificate prin *proiectul reformei curriculare* şi noul *Curriculum Naţional*, introduse în practica didactică încă din 1998. Acum, după trei ani de "*reformă cuprinzătoare a învăţământului*", un grup de specialişti de la Consiliul Naţional pentru Curriculum s-a străduit o bună parte din primăvara şi vara acestui an, la Agafton-Botoşani, pentru "a implementa" , în principal, un termen nou al reformei şcolare, cel de *unitate de învăţare*, şi de a fundamenta toate problemele care derivă din aplicarea acesteia. Ministerul Educaţiei şi Cercetării a dat undă verde pentru aplicarea noutăţilor privind demersul didactic personalizat, abia în septembrie, la întâlnirile de lucru pe ţară cu inspectorii şcolari pe discipline de învăţământ. La consfătuirile didactice din 11-13 septembrie a.c. nu s-au clarificat în totalitate conceptele de mai sus, din cel puţin două motive: unii dintre cei care au condus activităţile nu au avut ei prea clare problemele, fapt pentru care au lăsat în ceaţă unele lucruri, iar pe de altă parte, o parte dintre colegii de la catedră, din fericire nu prea mulţi, în loc să facă efort pentru a asimila informaţiile noi, le-au primit cu reticenţă şi s-au îndârjit să le creadă inutile şi trecătoare.

Vom încerca, în rândurile următoare, să facem câteva clarificări referitoare la *proiectarea unităţilor de învăţare*. Acestea le facem atât în urma luării la cunoştinţă de ceea ce s-a spus la stagiul de la Agafton-Botoşani şi la întâlnirea de lucru cu inspectorii pentru învăţământul primar, Cluj, sept. a.c., cât şi prin implicarea în coordonarea unui colectiv didactic cu care am elaborat planificări calendaristice şi proiectări secvenţiale orientative pentru acest semestru şcolar. Menţionăm că aceste probleme legate de proiectarea unităţilor de învăţare constituie şi subiectul colocviilor metodice din 12-16 noiembrie a.c.

Vom proceda, aşadar, succint şi metodic să analizăm modalităţile de realizare a demersului didactic personalizat pe baza unităţii de învăţare.

I. Condiţii generale pentru stabilirea unităţilor de învăţare

1.proiectarea demersului didactic trebuie să fie opera personală a fiecărui cadru didactic;

2.fiecare învăţător sau profesor trebuie să învingă teama, la fel ca şi rutina, pentru a stabili unităţi de învăţare care să aibă o firească legătură între obiectivele de referinţă alese, timpul avut la dispoziţie pentru parcurgerea acestora, resursele materiale şi, cred, cel mai important criteriu, resursele şcolarilor şi cele personale;

3.activitatea de desprindere a unităţilor de învăţare se poate realiza atât individual, cât şi colectiv, în cadrul comisie metodice sau a colaborării cu unul sau mai mulţi colegi care lucrează la acelaşi nivel de clasă.

II. Etapele pentru stabilirea şi notarea unităţilor de învăţare

1.lectura cu atenţie şi cu spirit critic a programei şcolare;

2.împărţirea parcursului unei discipline programate pentru un an şcolar în mai mulţi "paşi", astfel ca în fiecare dintre aceştia să se realizeze o anumită sarcină didactică: unitatea de învăţare;

3.conturarea fiecărei unităţi de învăţare pe baza precizării elementelor acesteia: obiective de referinţă, conţinuturi de asimilat, activităţi de învăţare şi modalităţi de evaluare;

4. raportarea acestor elemente la structura colectivului şi la capacităţile de învăţare ale elevilor clasei pe care îi conduceţi;

5. găsirea unor conţinuturi corespunzătoare obiectivelor de referinţă desprinse din programe, în manuale şcolare şi în lucrările auxiliare la îndemână;

6. găsirea unui număr suficient de mare de unităţi de învăţare, care să realizeze o armonioasă împărţire a obiectivelor de referinţă din programa şcolară şi să justifice un anumit număr de evaluări pe parcursul anului şcolar, deoarece se ştie că orice unitate de învăţare se încheie cu o evaluare sumativă;

7. privitor la numărul de unităţi de învăţare, logica lucrurilor ne poate conduce la faptul că la clasele mai mici pot fi identificate mai multe unităţi de învăţare, iar cu cât elevii trec în clase superioare, numărul acestora poate scădea proporţional;

8. din punct de vedere al conţinuturilor de parcurs, o unitate de învăţate poate cuprinde unul sau mai multe capitole, după cum şi numai o parte dintr-un capitol al manualului;

9. folosirea unor termeni sugestivi care să fie atribuiţi unităţii de învăţare, care pot lua formulări din programa şcolară (de la conţinuturi, obiective de referinţă sau activităţi de învăţare), din manualele şcolare (titluri de capitole sau de subcapitole), ori pot fi opera cadrului didactic.

III. Proiectarea unităţilor de învăţare

1.realizarea proiectului pentru fiecare unitate de învăţare se va face cu câteva zile înainte de a începe parcurgerea acesteia;

2.detalierea conţinuturilor, consemnate succint în planificarea calendaristică, sub forma unor titluri de lecţie, sub care se recomandă să se consemneze şi data calendaristică;

3.punerea de acord a obiectivului de referinţă ales cu resursele la dispoziţie, activităţile de învăţare şi modalităţi de evaluare adecvate;

4.conceperea structurii "obiectiv de referinţă activităţi de învăţare resurse evaluare" ca un "microproiect" de lecţie, care va fi dezvoltat în preziua desfăşurării lecţiei, într-un caiet personal, prin reflecţii şi însemnări necesare conducerii eficiente a actului didactic;

5.stabilirea unor activităţi de învăţare din programa şcolară, completarea acestora cu altele, ori chiar propunerea altora noi, pentru atingerea obiectivelor de referinţă;

6. consemnarea resurselor materiale, temporale şi pedagogice, în rubrica corespunzătoare, ca o idee de ansamblu asupra folosirii şi îmbinării acestora;

7. precizarea la resurse pedagogice a unor forme variate de lucru cu elevii: activitate frontală, activitate pe grupe şi activitate individuală;

8.consemnarea doar a 2-3 momente principale ale lecţiei, cu durate de timp orientative (care pot acoperi sau nu o oră şcolară 45'), urmând ca acestea să fie completate cu alte momente stabilite în preziua lecţiei, ori chiar în timpul desfăşurării activităţii didactice;

9.propunerea, la rubrica "Evaluare", a unor strategii diverse de evaluare formativă: observare sistematică a unui număr de elevi, chestionare orală, temă în clasă, temă pentru acasă, fişă de evaluare, test etc.

IV. Unele cazuri de desprindere a unei unităţi de învăţare

1. repetarea unităţii de învăţare în diferite perioade ale anului şcolar;

2. împărţirea unităţilor de învăţare pe compartimente ale disciplinei, cum ar fi, de exemplu, la limba şi literatură română, separarea unităţilor de învăţare pentru citire, pentru comunicare şi pentru lectură;

3. precizarea unităţilor de învăţare în funcţie de etapa de parcurgere a unei discipline, cum ar fi realizarea, la abecedar, stabilirea următoarelor unităţi de învăţare: "*perioada prealfabetară*", "*perioada alfabetară*" şi "*perioada postalfabetară*";

4. realizarea unităţilor de învăţare în funcţie de perioada calendaristică: de pildă, la abilităţi practice, unităţi de învăţare care se repetă, cu acelaşi fel de materiale, în funcţie de anotimp (pentru toamnă, pentru primăvară ş.a.m.d.);

V. Unele cazuri de proiectare a unităţilor de învăţare

1.consemnarea a prea multe obiective de referinţă pentru o anumită lecţie;

2.lipsa de consemnare sau lipsa de valorificare a unor idei, în/din rubrica "Observaţii", a planificării calendaristice, idei care s-ar putea referi la: stabilirea unei unităţi de învăţare prea mică sau prea cuprinzătoare, timpul suficient/insuficient pentru parcurgerea unei unităţi de învăţare, termen inspirat/neinspirat pentru denumirea unităţii de învăţare etc.;

3.copierea neselectivă a unor activităţi de învăţare din programa şcolară, care să rămână puţin sau deloc folosite în timpul lecţiilor;

4.completarea rubricii "Resurse" doar cu precizări ale materialului didactic folosit;

5.lipsa de folosire sau folosirea într-o mică măsură a formei de lucru pe grupe mici sau de activitate individuală, la aceeaşi rubrică privind resursele;

6.repetarea mecanică a unor modalităţi de evaluare, numai pentru a completa această rubrică etc.

Cele prezentate mai sus constituie doar o consemnare succintă a problemelor care pot apărea în activitatea de proiectare a demersului didactic, situaţii care pot fi completate şi soluţionate în cursul muncii de proiectare didactică propriu-zisă, cu colaborarea colegilor din comisiile metodice, a celor din grupele şi centrele metodice. Numai o reflecţie personală adâncă asupra modului de anticipare judicioasă a actului didactic, sprijinită de un efort creativ colectiv, poate conduce la rezultate pozitive în realizarea reformei curriculare.

Dan AGRIGOROAE

▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

PLAJA

LUCIAN GOGU CRAIU SAU DESPRE STRANGULAREA IMEDIATULUI

(COMPLEMENTARITATEA LIBERTĂŢII ŞI A MORŢII TRATATĂ DE LA ALBATRU LA VERDE)

Lumea tînărului artist Lucian Gogu Craiu (pe care l-am urmărit cu atenţie încă de la debutul său) este populat - bîntuită de o imagistică a INHIBĂRII ŞI FRUSTRĂRII pe de o parte şi de o CANDOARE A INEFABILULUI pe de altă parte, o stare transpusă într-o viziune a tandreţii plastice de mare rafinament, aproape translucidă. De altfel, lucrările lui Lucian Gogu Craiu au o tentă vădită de nou suprarealism, altfel dozat însă, în alte proporţii, LINII şi dimensiuni- de la Kandinsky la Paul Gaugain, via Vincent Van Gogh.

În "Poetul şi Muza" regăsim de exemplu acea vibraţie melancolică a temei tomnatice: toamna, parcul, banca, felinarul, totul pe un fond de galben evanescent în iruperi şi erupţii luminiscente de mare efect. De remarcat aici CHIPUL MUZEI DECUPAT DIN ERMINIA BIZANTINĂ A ICOANEI MAICII TEOTOKOS (Născătoare de Dumnezeu).

Ciclul de "imagini death" prezintă moartea în trei ipostaze: CANARUL DE COLIVIE, PASĂREA MOARTĂ şi PORTRETUL CU PASĂREA IMPRIMATĂ PE CHIP, ciclu care se constituie într-un adevărat itinerariu iniţiatic în descifrarea temei DESPRE LIBERTATE. Bărcile ancorate pe nisipul încins al plajei de aur au toate inscripţionate pe ele "Amitie" sugerînd traversarea mării acestei vieţi spre celălalt ţărm, spre malul de dincolo de Styx. Manieră evidentă Van Gogh. Peisajele nocturne, lumina misterioasă a lunii, umbrele, copacii, vălurite într-o nota de tenebră reuşesc să transmită, să convingă de invălitul- dezvăluit şi de revelatul-irevelat. Vitalismul şi dorinţa de a accede în "dincolo" răzbat prin toată fiinţa artistului care preferă tonurile de verde smarald în multe din lucrările sale.

Ochiul ţinut în palmă fierăstruit de gîtul- cocoş încoronat este o evidenţa preeminentă brîncuşiană.

Melcul, labirintul, rădăcina, roşul, fereastra, toate sînt teme predilecte semnate Lucian Gogu Craiu, regăsindu-se şi în alte lucrări care au precedat această expoziţie. Asfaltul, floarea desenată dintr-o dîră prelinsă pe stradă, bordura, canalizarea, toate sunt teme ale imediatului recurent, strangulat, răsucit în contemplaţie solitară.

Sînt valorificate din plin de Lucian Gogu Craiu punctul şi linia, în cercuri şi curbe cu elemente şi volute, disconforte plasticii contemporane: gura şi ochiul, capul, strigătul toate par că stau atîrnate sau sînt incluse în corpusul picăturii albastre care este şi sferă şi lacrimă şi pendulă.

(Continuare în pag. 7)

Învăţământul nemţean

A CINCEA ROATĂ LA CĂRUŢĂ

(Urmare din pag. 1)

Pentru că am vorbit pînă acum despre dezavantajele pe care la are învăţământul în condiţiile în care procentul acordat nu reuşeşte să sprijine în bune condiţii procesul instructiv-educativ, cu ce "noutăţi" referitoare la învăţământ vine bugetul pe 2002?

C.B: Noutăţile sînt cele vechi, adică este continuată sub-finanţarea, chiar dacă oficial s-a spus că învăţământul va primi 4,2% din PIB. Este ca întotdeauna o manieră de a arunca praf în ochi, pentru că sumele pe care putem conta sînt 0,9%, adică 12.460 de miliarde de lei şi 27.382 de miliarde cote defalcate din TVA, ce vor fi alocate consiliilor locale, reprezentînd 1,8 din PIB. La această dată avem 2,7% din PIB, diferenţa pînă pînă la 4,2 presupunîndu-se a fi asigurată de alte două surse, discutabile însă, adică consiliile locale şi veniturile unităţilor de învăţămînt, care sînt, cu mici excepţii, iluzorii. Părea mea este că că procentul promis nu va putea fi acordat nici în acest an, însă trebuie să aşteptăm totuşi execuţia bugetară pentru a ne putea pronunţa. Pînă nu se votează bugetele locale nu putem cunoşte cu exactitate suma ce va reveni învăţământului.

-În peisajul învăţământului nemţean o problemă de actualitate o reprezintă disponibilizările. Inspectoratul Şcolar a încheiat prima etapă de normare a posturilor didactice şi s-a constata că există aproximativ 1300 de posturi în plus, faţă de cele aprobate. Ce ne puteţi spune despre acest lucru?

C.B: Da, aceasta este realitatea pe care cel puţin eu o intuiam încă din vară. Ea este generată de cumularea, în timp, a unor erori de normare sau a unor deficienţe privind corelarea cifrei date de minister cu cea existentă în judeţul Neamţ. La normare trebuie avute în vedere necesităţile reale ale reţelei de învăţămînt dintr-un judeţ, Legea învăţămîntului şi Normele privind încadrarea personalului TESA, în funcţie de aceşti parametri urmînd să fie finanţat învăţămîntul din judeţ. Cred că un cumul de mici scăpări a dus la neconcordanţa dintre situaţia din teren şi cifrele aprobate de buget. Guvernul are tendinţa de a reduce drastic cheltuielile din învăţămînt şi a început să acorde un număr mediu de posturi pentru fiecare judeţ. Astfel, judeţele s-au trezit cu un deficit de posturi aprobate. Din păcate, în Neamţ, situaţia este mai gravă decît în alte judeţe.

Învăţămîntul este un sistem extrem de mobil care poate duce la apariţia sau dispariţia de clase şi posturi. În acest caz ar fi necesară o rezervă bugetară care să fie folosită pentru plata acestor posturi. Niciodată cifrele de şcolarizare nu sînt identice în decursul a doi ani, întotdeauna existînd o fluctuaţie. Finanţele cer rigoare dar factorul uman implică o mobilitate care nu poate fi controlată. În momentul în care comasăm şcolile îndepărtăm elevul de şcoală, iar de aici pînă la abandonul şcolar nu este decît un pas. De altfel abandonul şcolar este una dintre problemele grave cu care se confruntă învăţămîntul românesc. Cred că dacă nu vom avea ananfabeţi vom avea cu siguranţă semi-analfabeţi. Este un risc enorm la care ne expunem continuînd politica aceasta de comasare pe care o consider drept o eroare, chiar dacă este una la nivel naţional.

-Revenind la procesul de normare ce repercusiuni credeţi că va avea el asupra suplinitorilor care sînt în majoritate tineri? Cum credeţi că vor fi afectate cadrele calificate care ocupă aceste posturi?

C.B: Prima etapă de săptămîna trecută a cam afectat suplinitorii necalificaţi dar şi pe cei calificaţi. În prima etapă au fost deja restructurate 500 de posturi. Dacă va fi şi o a doua etapă vor fi cu siguranţă afectaţi şi titularii, deoarece cele 1300 de posturi reprezintă peste 15% din personal. Noi intenţionăm să cerem Guvernului să revină asupra cifrei stabilite, a normelor acordate judeţului Neamţ. Dacă nu se va-intîmpla aest lucru învăţămîntul nemţean riscă să fie trimis într-o zonă de turbulenţă, situaţie pe care nu o dorim. Cred că o analiză pertinentă va duce, în cele din urmă, la modificarea acestei cifre.

-Ce rezolvare întrevede conducerea Sindicatului învăţămîntului nemţean?

C.B: În zilele următoare vom începe în şcoli acţiunea de sondare a opiniei colegilor noştri, pentru a vedea la ce forme de manifestare sindicală intenţionează să adere, forma majoritară urmînd a fi adoptată. Dacă vom cădea de acord să facem grevă, o vom face, cu toate riscurile pe care le incumbă acest lucru. Oricum, cei care decid sînt membrii de sindicat.

-Evident sindicatul se va orienta către o formă care să nu afecteze procesul instructiv-educativ.

C.B: Cred că Puterea trebuia să fie atenţionată prin unul sau mai multe mitinguri, formă ce ar fi atras atenţia asupra situaţiei create. Însă, greva de avertisment nu a afectat profund procesul educativ. Nu dorim grevă generală ci să găsim înţelegere de partea cealaltă şi o rezolvare favorabilă. Sindicatul Învăţămînt Neamţ a înaintat o adresă Prefecturii pentru a fi organizată o întîlnire cu cei care poartă răspunderea destinelor învăţămîntului - Prefectură, Consiliul Judeţean, Inspectoratul Şcolar şi Sindicat- pentru a găsi o soluţie referitoare la situaţia creată. Noi sperăm că întîlnirea va avea loc în cursul acestei săptămîni.

* REFERENDUM * REFERENDUM *

(Urmare din pag. 1)

acordării tichetelor de masă pentru toţi salariaţii din învăţămînt;

5. majorările salariale ale personalului din învăţămînt să nu mai fie condiţionate de disponibilizări.

În vederea definitivării unei strategii imediate a sindicatelor afiliate la F.S.L.I., în încercarea de a rezolva nemulţumirile manifestate de dumneavoastră, vă rugăm să menţionaţi prin DA sau NU formele de protest (conform tabelului de mai jos) pe care consideraţi că se impune să le organizăm:

Nr. crt.	Numele şi prenumele	Forme de protest			Semnătura
		Miting	Grevă de avertisment	Grevă generală	
1.					
2.					
3.					
4.					
.....					

EDUCAREA UNITARĂ ŞI PENTRU UNITATE

(Urmare din pag. 1)

Educaţie în spiritul globalizării a făcut şi face nemuritoare opera lui Ion Creangă, tradusă şi difuzată în numeroase limbi ale lumii.

Lucrările publicate în străinătate, unde în colaborare cu iluştri străini, de către cărturari nemţeni au avut rol remarcabil, în acest domeniu: umanistul Eugen Relgis (1895- 1986); pictorul Victor Bauner (1903- 1966); chimista Eugenia Soru (1901- 1988); matematicianul Al. Pantazi (1896- 1948), toţi născuţi la Piatra Neamţ.

Valenţe educative unificatoare au şi lucrările filosofului V. Conta, lingvistului Al. Lambrior, naturalistului Aristide Caradja (supremă autoritate în entomologie), bibliologul Ion Caradja 9specialist în incunabule), istoricul de artă Al. Naum care, în 1969, a primit diploma internaţională "Soci don Felibrige".

Multe generaţii de elevi din Franţa şi Mexic au învăţat chimie după un manual românesc al lui C.I. Istrati (Roman, 1850- 1918), tradus în multe ediţii.

Opera de dirijor mondial a lui Sergiu Celibidache (1912- 1996, Roman) a contribuit substanţial la educaţia unitară a omenirii prin muzică.

Muzeul de Istorie din Piatra Neamţ, întemeiat în 1934 de preotul arheolog C. Matasă, cercetat cu interes de străini, dovedeşte unitatea arhaicului european şi mediteranian.

Ana Conta- Kernbach (1863- 1921, Tg. Neamţ), ca profesoară de pedagogie la Iaşi a contribuit la organizarea Congresului "Internaţional de Pedagogie", primul de acest gen, ţinut la Bruxelles în 1911, la care a prezentat comunicările: "L'Effort volontaire" şi "L'education manuelle".

Congresul Internaţional al Învăţămîntului Secundar" (Paris 16-24 iulie 1931) a dezbătut, în principal, problemele din Raportul înaintat de "Asociaţia generală a profesorilor secundari din România" (înfiinţată în 1918), raport întocmit de ilustrul profesor al Şc. Normale "Gh. Asachi" din P. N., Ion Drăgan, autorul cărţii "Duşmanul nostru, copilul" (1929) care ridica probleme de care omenirea abia acum se ocupă, cu privire la drepturile copiilor.

Guvernul Francez a conferit Directoarei Şcolii Normale de Învăţătoare din P.N.- Eufrosina Săvescu- în 1930, medalia "Palmes Academiques", cu gradul de "officier d'Academie". I se cunoşteau şi recunoşteau meritele pe plan european.

Pedagogi nemţeni au fost cuprinşi în lucrarea lui Heinz Bradsch "Rumanische Padagogen der Gegenwart" (1936), tradusă în românește cu titlul "Pedagogi români contemporani" (1937).

"Festivalul Internaţional de Teatru" de la P. Neamţ şi participarea Teatrului Tineretului la numeroase festivaluri şi concursuri internaţionale constituie valoroase contribuţii la educarea unitară a lumii.

La fel şi relaţiile internaţionale ale Filialei Neamţ a Uniunii Scriitorilor. Acest luminos trecut ne obligă pe cei de azi şi-i va obliga pe cei de mîine la fapte pe măsură.

▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

LUCIAN GOGU CRAIU

(Urmare din pag. 6)

Sînt armonizate sculptural (de semnalat apetenţa, predispoziţia spre sculptural a lui Lucian Gogu Craiu) stîncile, ochiul şi peştele, stînca albastră, stînca verde, stîncile monumentale care devin cuburi uriaşe desprinse în disproporţii echilibrate dintr-un munte imaginar.

Fragmentele, scrierile cuneiforme, figurile cubiste alcătuiesc toate o sumă a unui alfabet arhetipal de iniţiere parcă în Misterele de la Eleusis, ferestre care deschid şi închid o lume, un univers. Influenţele lui Pablo Picasso se regăsesc în tratarea temei libertăţii şi a morţii de la albastru la verde.

Prezenţa Fer. Augustin şi a celebrei sale apoftegme "Iubeşte şi fă ce vrei" constituie deja o temă inclusă de artist. Dadaismul lui Tristan Tzara şi spiritul concitadin al lui Victor Brauner au asupra lui Lucian Gogu Craiu o influenţă benefică STIMULATOARE, în sensul că artistul îşi păstrează întreaga personalitate şi vocea proprie.

"Recitalul plastic al lui Lucian Gogu Craiu deschis la noua Galerie Art Deco Piatra Neamţ capătă cu această a patra "personală", consistenţă şi substanţă, discursivitatea sa avînd o temă şi o notă distincte, care rotunjesc şi nuanţează matur vocea tînărului absolvent din '99.

CÎMPUL CU FLORI

Neliniştea libertăţii albastrului sau duc, transportă, personajele şi peisajele sale precum şi publicul privitor într-o pace a timpului reversibil şi a locului luminat, a timpului împăcat, pacificat, liniştit, unde este o zi fără de seară şi o nesfîrşită cîmpie de verde.

Dorin PLOSCARU

* Expoziţie de pictură, sculptură şi tehnică mixtă vernisată la Galeria Art Deco, în 10 august 2001, Piatra Neamţ *

PARODII ALE TRANZIŢIEI ÎN ÎNVĂŢĂMÎNT

DACĂ...

Dacă-ţi rămîne crezul cînd toţi renunţă-n cor, ştiind că prin aceasta-ţi zideşti Golgota ta; dacă mai vrei Reformă cînd alţii n-o mai vor şi-n chinul tău găseşti puterea de a-i ierta; dacă, cinstit în muncă nu oboseşti muncind şi nu promiţi la alţii castele de nisip; dacă, lovit cu ură, nu te răzbuni lovind; dacă rîvneşti la funcţii, dar visuri mari nu-ţi faci şi poşta de mărire nu-ţi este unic ţel; dacă, trăind triumful insuccesului, taci; dacă îndură să vezi discursul tău curat răstălmăcit de alţii, să tragă ei folos, sau legea, pentru care te-ai frămîntat, cum se sfărîmă, tragic, pe treptele de jos; dacă îţi joci pe o carte întregul viitor şi nu te plîngi cînd vezi că-l pierzi, ci te apuci de treabă, ca orice muritor, aşezîndu-le încet la loc; dacă poţi, gîndul, nervii şi sufletul să-ţi pui în slujba celor mici, fără să primeşti mai nimic din ce ai cerut legal, dacă, închis în cuşcă doineşti sub tricolor şi nu te înspăimîntă nici moartea, ca pe daci, poţi spune, cu mîndrie, că lucrezi în învăţămînt sau, că eşti cadru didactic.

Liviu UNGUREANU

ION CREANGĂ - SOACRA CU TREI NURORI

Mă întorc la Creangă. N-am mai citit de mult "Soacra cu trei nurori". Îmi amintesc că era o poveste caraghioasă. Nu știu ce s-a întîmplat, dar în timpul lecturii am avut un sentiment de disconfort. Voi încerca să-l explic.

Trec peste punerea în temă cu baba și cei trei feciori nătăfleți, peste proiectele de viitor ale hapsînei, trec peste grija ei pentru cinstea nurorilor și pentru buna gospodărire a caselor și a averii. Avariția soacrei și ochiul ei de la ceafă, prostia nurorilor, venirea și plecările bărbaților cărăuși își urmează desfășurarea lor într-un ritm alert și plin de haz.

Lucrurile se schimbă însă cînd se însoară feciorul cel tînăr. Nora cea mică nu mai vrea să joace după cum îi cîntă baba și atunci, împreună cu cumnatele ei, organizează un "guleai" cu mîncare, băutură și cîntece de petrecere. Soacra descoperă "groaznica nesupunere" a nurorilor și represaliile nu se lasă așteptate. Atunci însă, din inițiativa aceleiași nurori...

... și intrăm în "cronica neagră" a povestirii:

"Cumnatelor (...) nu putem trăi în casa aceasta de n-om face toate chipurile să scăpăm de hîrca de babă (...). Să faceți ce v-oiu învăța eu (...) să dăm busta în casă la babă și tu s-o iei de cînepa dracului și s-o trăsnești cu capul de păretele cel despre răsărit, cît îi pute, tot așa să faci și tu cu capul babei, de peretele cel despre apus, ce i-oiu mai face și eu, veți mai vedea voi. (...)

- D-apoi cînd or veni ai noștri?

Atunci voi să vă faceți moarte-n păpușoi, să nu spuneți nici laie, nici bălaie, oiu vorbi eu cu dînșii și la' dacă va fi ceva.

Se înduplecară și cele două, intrară cu toatele în casă, luară pe babă de păr și-o izbiră cu capul de păreți pînă i-l dogiră. Apoi cea mai tînără, fiind mai șugubață decît cele două, trîntește baba în mijlocul casăi ș-o frămîntă cu picioarele, ș-o ghigosește ca pe dînsa; apoi îi scoate limba afară, i-o străpunge cu acul și i-o presără cu sare și cu piperi, așa că limba îndată se umflă, și biata soacră nu zice nici cîrc; și, slabă și stîlcită cum era, căzu la pat bolnavă de moarte. Apoi nurorile, după sfătuirea celei cu pricina, așezară baba într-un așternut curat, ca să-și mai aducă aminte de cînd era mireasă; și după aceasta începură a scoate din lada babei valuri de pînză, a-și da ghiont una alteia și a vorbi despre știrlici, toiag, năsălie, poduri, paraua din mîna mortului, despre găinele ori oaia de dat peste groapă, despre strigoi și cîte alte năzdrăvenii înfiorătoare, încît numai acestea erau de ajuns, ba și de întrecut, s-o vîre în groapă pe biata babă".

Știm cum se încheie povestirea. Feciorii vin acasă din cărăușie și-și găsesc mama în pat foarte bolnavă. Cum aceasta nu poate vorbi încearcă să le explice prin semne ce s-a întîmplat. Nora cea mică o răstălmăcește pe bătrînă și transformă mărturisirile acesteia drept dorințele ei testamentare pentru împărțirea averii.

Bătrîna moare "iar nurorile despletiete, o bocesc de vuiește tot satul". Peste două zile "soacra e îngropată cu cinste mare, și... aici Creangă își termină povestirea cu cinism: "toate femeile din sat și de prin meleagurile vecine vorbeau despre soacra cu trei nurori și ziceau: "Ferice de dînsa c-a murit, că știu că are cine-o bocii"

După cum ne putem da seama avem de-a face cu o crimă. Este vorba de o vătămare corporală gravă cauzatoare de moarte. Un "thriller" avant la lettre: există un instigator care pune la cale o coaliție ce duce la o reglare de conturi. Nu lipsește ironia caustică, sarea și piperul sadismului (la figurat și la propriu), deși povestitorul mai îndulcește relatarea cu umorul lui de pomină, părînd să justifice acțiunile nurorilor prin versurile:

Soacră, soacră, poamă acră
De te-ai coace cît te-ai coace,
Dulce tot nu te-ai mai face;
De te-ai coace toată toamna
Ești mai acră decît coarna;
De te-ai coace-un an și-o vară,
Tot ești acră și amară;
Ieși afară ca o pară;
Intri-n casă ca o coasă;
Șezi în ungi ca un junghi.

Pînă la urmă povestea atroce a lui Creangă se încheie. E vorba de un happy-end?

Tarați de tot ce se întîmplă în jurul nostru, de violența știrilor și a filmelor, de un mod agresiv de existență de pe întregul glob pămîntesc, receptăm altfel povestirea soacrei cu trei nurori. Creangă sfințește tot pe ce pune pana: marele scriitor se situează într-o perpetuă contemporaneitate.

Ed. COVALI

REMEMORĂRI PEDAGOGICE NEMȚENE

OCTOMBRIE 2001

■ În Apostolul nr. 8/1999 și 20/2000 au fost semnalate următoarele aniversări pedagogice nemțene în octombrie: D.M. Cădere, 4/1876; Simion Purice, 4/1922; Petre Missir, 8/1856; Esghenie Humulescu, 14/1870; D. Almaș, 19/1908; D.A. Cornelson, 25/1901 (centenar); Șt. Virgolici, 30/1843; Academicianul Horia Scutaru, 30/1940.

■ Și comemorarea lui Alexandru I. Ștefănescu, nepotul de fiică al lui Alexandru Vlahuță, fiul cărturarului I.D. Ștefănescu, mort și înmormîntat la Agapia (22/1933), care ar fi împlinit acum 85 de ani (n. 16.09.1916). În 17 ani de viață s-a făcut cunoscut în culturile română și franceză.

■ 3/2001, în premieră a avut loc, în sala mare a Prefecturii, deschiderea oficială a anului universitar pentru cei 330 de studenți ai Centrului Teritorial Neamț de Învățămînt Deschis la Distanță al Academiei de Studii Economice București, în prezența Rectorului- Paul Bran- a unor decani și profesori universitari, a profesorului Vasile Pruteanu, prefect de Neamț.

■ 5 octombrie- Ziua Mondială a Educației, prilej de relevare a contribuției nemțene la dezvoltarea învățămîntului românesc și la educarea unitară a omenirii.

■ 13/1900, n. la Roman, Academicianul Virgil Iancovici, geolog, m. 3 N 1990.

■ 18/2000, elevii din Piatra Neamț au asistat în Piața Kogălniceanu la festivitatea expunerii Steagului de Luptă al lui Ștefan cel Mare, dăruit unei Mănăstiri de la Muntele Athos, adus de Muzeul Militar Central din București.

■ 30/1932, festivitate națională la Mănăstirea Bistrița de sărbătorire a lui Alexandru cel Bun la 500 de ani de la moarte. Au participat: Regele Carol II, membrii Guvernului României (prim-ministru Iuliu Maniu și ministru al învățămîntului Dimitrie Gusti), numeroși oameni de cultură, între care N. Iorga, cel ce a condus deschiderea mormîntului Marelui Voievod. A impresionat corul elevilor pietreni (dirijat de muzicologul George Breazul, rectorul Conservatorului din București și Gh. Dimitriev, profesor la Școala Normală Gh. Asachi din P. Neamț.

■ În Apostolul, seria I, octombrie 1936 (acum 65 de ani a fost prezentată elogios revista "Calendarul Ostașului", scoasă de Regimentul 15 Războieni din P. N. care, la 1 ianuarie 2002 împlinește 125 ani de la înființare -1877).

Prof. Traian CICOARE

FORMATORI NEMȚENI LA MOMENT DE BILANȚ

În perioada 12- 13 octombrie 2001, în Stațiunea Oglinzi, a avut loc evaluarea cursurilor de formare a primei serii de 50 directori din județul Neamț, pe problemele managementului școlar. În cadrul acestei acțiuni s-a lucrat în work-shop-uri ce au urmat prezentării temei "Managementul proiectelor europene". Finalizarea acțiunii s-a realizat prin înmînarea "Foii matricole" ce atestă activitatea practică desfășurată de directorii participanți. Ca apreciere sinceră a colegilor directori de unități școlare precum și a celor ce au susținut cursurile de formare, bilanțul festiv și înmînarea diplomelor au fost realizate de către inspectorul general al I.S.J. Neamț, prof. Emil Creangă.

Se cuvine să amintim acele unități școlare care au și cîștigat deja o serie de proiecte europene:

În cadrul programului Socrates proiectele Comenius:
Școala Nr.5, Roman: o bursă ARION (Franța) și un proiect cu Grecia;
Școala Nr.2, Piatra Neamț: înființarea unui CDI partener Franța;
Școala Nr.1, Roman: înființarea unui CDI partener Franța;
Liceul" Calistrat Hogaș" proiect cu partener din Olanda;
Gr. Șc. Economic Administrativ și Servicii P. Neamț: proiect lingvistic derulat cu partener din Finlanda;
Gr. Șc. Mat. de Construcții, Roman: proiect de dezvoltare școlară cu partener din Elveția.

În cadrul programelor Phare și Leonardo da Vinci:
Colegiul Tehnic "Ion Creangă":proiect de parteneriat Franța;
Proiect Phare de pregătire a necalificaților din agricultură:
Colegiul Tehnic Piatra Neamț: proiect de formare profesională "Leonardo da Vinci" parteneri din Franța și Anglia.

Prof. Niculina Niță

MULT E DULCE ȘI FRUMOASĂ LIMBA CE-O VORBIM!

Exprimarea cu deci și ca și

Mi-am început activitatea ca profesor în urmă cu peste trei decenii, într-un liceu sătesc. N-am sesizat ca elev, ca student și nici în primii ani de învățămînt frecvența covîrșitoare a lui deci.

După o întrerupere îndelungată a activității didactice directe, am revenit la catedră, în toamna anului 1988, și am constatat cu surprindere frecvența lui deci, în conversațiile cu elevii, mai întîi, și cu alți interlocutori, de toate vîrstele și de toate profesiile, foarte curînd. Este adevărat că în comunicarea scrisă, termenul este utilizat cum se cuvine, adică numai unde, cînd și cum o impune situația. Ceea ce înseamnă că a devenit doar un tic al comunicării orale.

Din punct de vedere morfologic, cuvîntul în discuție aparține clasei conjuncțiilor coordonatoare conclusive. Lexical, constituie un termen compus prin aglutinarea prepoziției de și a adverbului de loc aci , cu sensul "prin urmare", "în consecință", "drept care", "așa fiind".

Ne gîndim, așadar, că și acest cuvînt a căpătat, prin excesivă utilizare, caracter de șablon, fapt cu vizibile urmări negative asupra gîndirii și asupra stilului, știrbite astfel în ceea ce trebuie să constituie nota de originalitate, de inedit, de prospețime. Cu deosebire, folosirea sufocantă a lui deci poartă stigmatul lipsei de personalitate a vorbitorului, reflectă o gîndire deloc dispusă la efort și, mai ales, în cazul elevilor sau al studenților, puținătatea cunoștințelor asimilate. Sau, poate, și o anumită tendință, păgubitoare pentru români, de a formula concluzii înainte de o analiză atentă, profundă și cuprinzătoare a fenomenelor.

Tot așa, din păcate, cu deosebire în mediile intelectuale, grupul ca și, locuțiune prepozițională creată după modelul locuțiunii adverbiale corespunzătoare adverbului de mod comparativ ca, tinde să ia locul, nejustificat, lui ca, în construcții de tipul: "Ca și diplomat am inițiat acțiuni de susținere a aderării țării în NATO", sau "Ca și medic, m-am preocupat de profilaxia tuberculozei", sau "Ca și director, ascult mereu păsurile oamenilor", sau "Ca și elev, X se distinge la învățătură".

Apariția acestei locuțiuni în contexte ca acelea de mai sus a fost generală, probabil, pentru evitarea unor cacofonii de tipul: "Ca și cadou, a primit un ceas", sau "Ca și catolicii, ortodocșii au sărbătorit Paștele în aceleași zile".

Din punct de vedere gramatical, fenomenul se integrează hipercorectitudinii, greșeală de exprimare care constă în aplicarea, prin analogie, a unei reguli lingvistice valabilă pentru altă situație sau, altfel spus, o greșeală izvorâtă din teama de a nu greși. (La nivelul lexicului, de notorietate a devenit folosirea lui piftea, formă incorectă, în loc de chiftea, formă corectă.)

Pentru situațiile de cacofonie, limba română oferă alte rezolvări. Adăugiri nefirești aduc stricăciuni limbii. Formulările sunt corecte și ne plac numai dacă respectă spiritul viu, natural, al limbii noastre, numai dacă acestea se impun, sub raportul mlădierii construcției sintactice și al elementelor de vocabular folosite.

Prof. Gheorghe ȚIGĂU

APOSTOLUL:
● **DIFUZARE** - SEDPRESS, punctele Stația Dărmănești; Magazin UNIC
● **ABONAMENTE** - Casa Corpului Didactic - persoana de contact Carmen DASCĂLU

■ APOSTOLUL - *revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățămînt Neamț , Casei Corpului Didactic și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).*
■ FONDATORI: *C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)*
■ CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: *Florin FLORESCU, director; Iosif COVASAN, director economic; Constantin TOMȘA - director executiv; membri: Cristina BĂLĂNESCU, Dumitrița RĂDUCU, Gheorghe AMAICEI* ■ *Ilustrația: reproduceri din expoziția Nicolae MILORD.*
■ Redactor șef: *Mircea ZAHARIA;* redactor șef adj.: *Ștefan CORNEANU*

Casa Corpului Didactic, editura ALFA ISSN-1582-3121, str. Petru Rareș nr. 24, tel: 223885; fax: 225332, Piatra Neamț.

Prețul: 4.000 lei